

NOVA ГАЗЕТА

№ 26 (285) Липня 3, 2014, Нью-Йорк

№ 26 (285), July 3, 2014, New York

ПАМ'ЯТЬ

ІВАН СТЕПАНОВИЧ ПЛЮЩ,
ЯКИМ МИ ЙОГО ЗНАЛИ

СТОР. 8

АМЕРИКА ВЧОРА І СЬГОДНІ

238 ЛІТ З НОВИМ
І ПРАВЕДНИМ ЗАКОНОМ

СТОР. 10

У ГРОМАДІ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО: ПОЕТ,
ХУДОЖНИК, ІКОНА

СТОР. 15

ДОВОЛА СВІТУ

ВІДЛУННЯ ПРЕДКІВ:
КУПАЛА, ЛІГО, СОБОТКИ...

СТОР. 20-21

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В АМЕРИЦІ

СТОР. 16-17

FIFA WORLD CUP
Brasil

МУНДІАЛЬ-2014:
ТЕПЕР ЧВЕРТЬ-
І ПІВФІНАЛИ

СТОР. 22

За благословенням Митрополита Філадельфійського
Стефана (Сороки) та Єпископа Стемфордського Павла (Хомницького)

*Молодіжна Молитовна Група
«Чисті Серця» запрошує на:*

II-ий З'їзд УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ МОЛОДІЖНИЙ МОЛИТОВНИЙ ФОРУМ при монастирі оо. Василіян в Glen Cove L.I., N.Y.

З'їзд відбудеться **11, 12, 13 Липня 2014 р.** за адресою:
St. Josaphat's Monastery
1 East Beach Drive,
Glen Cove, L.I., N.Y. 11542

У ПРОГРАМІ З'їЗДУ:

Архиєрейська Літургія · молитви · спілкування з молоддю ·
духовні науки · екскурсія · спортивні ігри · перегляд фільму*

Всі християнські конфесії запрошуються

“І Слово стало тілом,
і оселилося між нами”
(Ів. 1:39)

Для участі у форумі **обов'язкова**
попередня реєстрація

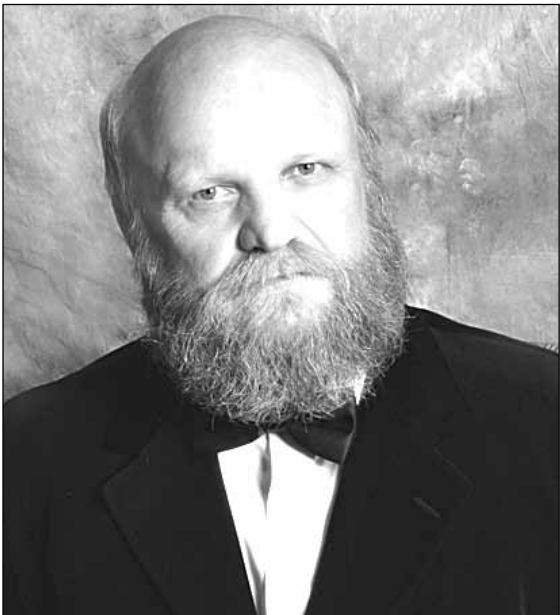

Для отримання детальної інформації, або для реєстрації просимо звертатися
до: о. Євген Хомин ЧСВВ 1(917)975-1057 stjosaphatnvt@gmail.com

© ВРС 2014

* в програмі можливі зміни

rom•ko

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Днями мав суперечку з одним тутешнім діячем, який жодного дня не жив в Україні, але знає, як все там облаштувати і які порядки встановити. Залишу поза увагою його відверто антиукраїнські тези про те, що Українська православна церква Московського патріархату – це «справжній захисник інтересів українського народу», а її недавній керівник митрополит Володимир (Сабодан) «не даремно отримав звання Героя України, бо він все своє життя віддав служінню своєму народові». Торкнувся іншого – ролі й місця олігархів в українському суспільстві.

Мій опонент (і таких серед американських українців багато) стверджує, що олігархи – це велике благо для України, бо вони, мовляв, дають людям працю і без них Україна пропала б. Більше того, саме завдяки олігархам, стверджував мій співбесідник, постають школи, стадіони, будинки культури, бібліотеки, музеї... Саме завдяки їм бідні люди мають на щодень миску супу, а діти-інваліди – хоч і мізерну, але все-таки фінансову допомогу.

Такі переконання йдуть від багаторічного життя-буття в Америці. Приклад рокфеллерів, морганів і вандербілів наводить деяких американських українців на роздуми, що й фірмаші, ахметови, коломоїські та пінчуки – це також не тільки дуже багаті люди, а й великі меценати, без пожертв яких українське суспільство приречене на стагнацію й запустіння.

Але українські олігархи – це не рокфеллери й форди, які своїм талантом і працею досягли великого фінансового успіху. Це банальні злодюжки, які або рекетом і вбивством конкурентів (Ахметов), або використанням впливу тестя (Пінчук), або з допомогою аферистичних схем і хабарів (Фірташ) захопили те, що належить народові. Мені стало смішно, коли мій опонент розпинався, доводячи, який великий меценат Пінчук і як багато вкладає він своїх коштів в українську культуру. А чи знає цей добродій, що все це пінчукове багатство не нажито непосильною працею, а подароване йому як зятю колишнім президентом України Леонідом Кучмою? Чи знає він, що спочатку нікому не відомий інженерник привласнив з допомогою всемогутнього тестя цілі галузі української економіки, а потім став удавати з себе сучасного Терещенка, який підтримує українське мистецтво і зорганізовує щороку в Давосі так звані українські ланчі?

Ще брудніші гроші в Ахметова й Фірташа. Перший з допомогою бейсбольних біт відвойовував підприємства Донбасу, скидаючи в старі шахти трупи конкурентів, а другий, як, до речі, і перший, не маючи навіть вищої освіти, сів на газовий краник і протягом десятиріч обкрадав Україну на мільярди доларів, намагаючись з допомогою хабарів добратися до корисних копалин аж у далекій Індії. А потім, аби відмити свою репутацію, почав меценатствувати.

Україна повстала минулої осені й зими не тільки проти диктатури Януковича – вона повстала проти системи, яка вкорінилася в нашої країні. Цю систему започатковували Кравчук і Кучма, але особливо буйним цвітом вона розцвіла за часів Януковича. Головні її підвалини – хто на чому сидить, той те й краде; влада – це гроші; все купується й все продається. А все інше (блат, телефонне право, підпорядкування виконавчій владі всіх інших владних гілок, холоїство, продажність, купівля депутатських мандатів) – це вже похідне. За такої системи талановитий юнак чи дівчина не можуть вступити до Інституту міжнародних відносин при Київському університеті, бо туди можна вступити або по великому блату, або за великі гроші. За такої системи молодь взагалі не має жодних перспектив і намагається втекти за кордон. За такої системи проста людина, яка не має великих грошей на підкуп і хабарі, абсолютно безправна і абсолютно беззахисна. Проти такої системи і повстав Майдан. Україна обрала після нього своїм президентом Петра Порошенка, сподіваючись, що незважаючи на причетність до олігархату, він зрозуміє, що далі так жити не можна. Чи піде він далі цього розуміння й чи почне ламати систему Кравчука-Кучми-Януковича після закінчення антитерористичної операції на Донбасі? Поживемо – побачимо..

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Ще невідомо, коли завершаться бойові дії на Сході країни. Але вже зараз варто було б тверезо поміркувати, чому вони почалися? І як унеможливити повторення спалахів терору?

На жаль, поновлення антитерористичної операції розпочалося із застоювання важкої техніки – гармат, танків, літаків. У результаті збільшилась кількість жертв серед мирного населення й руйнувань. Але, як не парадоксально, поки що майже не звільняються території, що їх захоплено терористами. Схоже, Україна або не хоче, або не може швидко припинити війну. Крім того, надзвичайно важливо – як саме відбуватиметься це завершення. Якими засобами і якими методами.

Прагнення П.Порошенка на ключові посади в країні розставляти мільйонерів і мільярдерів і перетягувати на себе якомога більше повноважень може знову пустити Україну по тому ж самому колу, яким вона біжить ось вже 23 роки поспіль

Після війни

Пісню про розвалену армію й розібрану міліцію ми чули. Але фахівці стверджують, що навіть серед справді не дуже підготовленого до війни українського війська є й командири, і виконавці, котрі здатні не тільки спланувати, але й провести акуратні зачистки вожаків і пасіонарних груп, котрі визначають, керують і координують весь опір Українській державі. Решта – самі розбіжяться. Усе це не дуже велика мудрість. І сподіваємося, що військові вкупі з політичним керівництвом незабаром у цьому самі розберуться.

Значно важливіше, щоб політики з'ясували причини повстання Донбасу. До певної міри навіть абстрагуючись від ролі Москви. Хоч це й важко зробити, бо справжній керівник, організатор та ідейний натхненник – Кремль і його ганебна пропагандистська машина. Але все ж основна маса повсталих – громадяни України, мешканці Донеччини й Луганщини.

Тому якою могутньою не була б московська пропагандистська машина, які б не були пасіонарні воїни Росії, прислані в Донбас захищати «русский мир», з якою б вони «шляхетною» місією туди не прийшли, якби вони щедро не фінансувалися «сім'єю» та забезпечувалися військовим озброєнням зі складів російської армії, – але не підтримай їх масово населення, нічого б схожого не трапилося. І це слід визнати, не ховаючи голову в пісок.

І хай навіть останнім часом у масовій свідомості відбулися тектонічні зміни на користь української орієнтації, але не тому, що Україна раптом їм відкрилася раєм небесним, а тому, що виявилася меншим злом. У душі для переважної кількості населення Донбасу материкова Україна залишилась населена напівворогами, з якими вони просто змушені будуть ще якийсь час співіснувати. Ну, не з відвертими ж бандитами й мародерами, якими виявилися прийшли російські люмпени, ростовські «казакі» та чеченсько-кадіровські бандити!..

Саме тому і є сенс відверто й чесно розібратися із причинами, котрі привели країну до подібного стану. І найперше тут – це стан олігархату, в якому безуспішно борсається вся країна. А її східні кресли й регіони взагалі зведені до стану напівфеодалізму.

Це – засаднича річ. Про неї всі знають, але вперто прагнуть не помічати, не звертати ніякої уваги. І тим більше не розв'язувати цю проблему.

Чомусь так виходить, що лише поодинокі аналітики й, як правило, на досить обмежену аудиторію намагаються спростувати закореніле в Донбасі пропагандистське кліше, що Донбас, мовляв, «годує всю Україну».

Як ми знаємо, Донбас лише на 40% нині себе забезпечує, перебуваючи на загальнодержавному утриманні. А щедро годує Донбас – Януковича, Ахметова, Колеснікова, Іванющенка, Зв'ягільського, Єфремова та ін.

Саме ці великі «бізнесмени», що стали мільйонерами й мільярдерами всього за кілька років, пограбували не тільки всю країну, усілякими кривдами присвоївши собі державне майно. Згодом, поводячись як банальні несумлінні елементарними рантьє, вони нещадно експлуатували це майно, не турбуючись про його модернізацію. І варварським чином експлуатували найманих робітників.

За даними АН України, у виробничій сфері українцеві отримує лише 3-5% від одиниці собівартості продукції. У той час коли Східна Європа платить своїм робітникам 30-40%, а Західна Європа й Північна Америка – 50-60%. Ось де ваші гроші, славні трудящі славного донецького краю!

Тепер давайте чесно скажемо: чи хтось турбувався про те, щоб розказати гірникам і металургам Донеччини й Луганщини – і не тільки! – про те, що їх елементарно обдирають і жадливо недоплачують їхні роботодавці? І кого вони по-справжньому «годують».

А ніхто! Жодна політична чи партійна структура про це навіть не натякала. І дуже легко зрозуміти чому. Бо вони практично всі є або олігархічними структурами, або перебувають на їхньому утриманні.

На жаль, не порушить цю проблему й новий президент. З тієї простої причини причин, що він сам олігарх. Не порушить він і питання про розумний перегляд результатів великої української прихватування, проведеної у варварський спосіб спочатку президентом Кучмою, а потім президентом Януковичем.

По-розумному й по-справедливості, хлопці, що так жорстко колись розхапали всенародну власність, мали б доплатити в державну казну, що нині гостро потребує коштів. Для цього є відповідна світова практика, яка виключає корупцію й суб'єктивізм. Натомість передбачає політичну волю.

Але легітимізація приватизації теж не є пріоритетним завданням українського політикуму. Як, власне, і всі останні реформи. Бо вони всі так чи інакше порушують ті способи збагачення, на якому виріс наш владний клас, вдаючи із себе захисників народних інтересів. Ось у Донбасі вже й дозахищалися.

Слава Богу, що вдалося якось зупинити процес у Харкові та Дніпропетровську. Незадоволення маси населення центральною українською владою там теж не менше. Просто в цих регіонах знайшлося кому дохідливо пояснити, що як прийдуть росіяни – буде ще гірше.

Тому треба визнати, що найголовніша українська проблема знаходиться не в Донбасі, а в Києві. Саме столиця України ніяк не може рішучими, розумними й справедливими діями створити привабливий образ країни, що перебуває в стані європейської модернізації.

І в новій владі поки відсутнє стратегічне бачення розвитку країни. Або вона це бачення чомусь ретельно приховує. Натомість триває безкінечна й нудна вервечка розмов і обіцянок проведення реформ. Але необхідність докорінних реформ не скасовує нещадної й рішучої боротьби з терористами. Навпаки – передбачає.

Україна останнім часом показала світові зразки мирного спротиву. Треба сподіватися, що незабаром покаже й зразок успішної боротьби з тероризмом. А вслід і успішної боротьби з олігархатом – цією раковою пухлиною, яка метастазує в усе українське суспільство.

Не розв'язавши цього завдання, жодного успіху досягнуто не буде. У цьому країна вже переконалася. Коли це, врешті, зрозуміє українська влада?..

Віктор Мороз
«Українська правда»

ВІЙНА І МИР

Шановні співвітчизники!

О 10-й годині вечора в понеділок, 30 червня, сплив термін дії одностороннього припинення вогню. В межах плану з мирного врегулювання ситуації на Донбасі такий крок було вперше ініційовано 20 червня. 27 червня Україна продовжила його ще на три дні.

Протягом десяти діб ми продемонстрували Донбасу, Україні, всьому світові свою відданість мирному способу врегулювання спровокованого ззовні конфлікту.

Мешканцям Донецької та Луганської областей ми продемонстрували добру волю української влади.

Працелюбні й мирні люди, якими є переважна більшість донеччан та луганчан, відчували нашу симпатію, любов і повагу. Вони побачили щирі готовність Києва рахуватися з їхніми особливими думками та специфічними інтересами. І вони зрозуміли, що їхня безпека є нашим головним пріоритетом.

Ще сильнішою стала міжнародна підтримка України. Саме під час припинення вогню я підписав угоду про асоціацію та поглиблену і всеохоплюючу зону вільної торгівлі з Європейським Союзом.

Президент України Петро Порошенко звертається до українського народу

ПЕТРО ПОРОШЕНКО: «ВІДНОВЛЕННЯ АТО - НАША ВІДПОВІДЬ ТЕРОРИСТАМ І МАРОДЕРАМ»

Звернення Президента України до українського народу

Однак, унікальний шанс з втілення мирного плану не реалізовано. Так сталося через злочинні дії бойовиків. Вони публічно декларували своє небажання підтримувати мирний план в цілому та припинення вогню зокрема. Зухвало, більше ста разів, порушили режим перемир'я.

Політичне керівництво сепаратистів продемонструвало небажання й нездатність контролювати дії своїх терористичних підрозділів і банд мародерів.

Скасування рішення Ради Федерації Росії про дозвіл вводити російські війська в Україну мало позитивне, але символічне значення. Ми так і не дочекалися конкретних кроків по деескалації ситуації. В тому числі і в частині зміцнення контролю за кордоном.

Попри все це, мир був, залишається і буде моєю метою. Міняються лише інструменти її досягнення.

30 червня увечері відбулося засідання Ради національної безпеки та оборони України. Після обговорення ситуації, я, як Верховний головнокомандувач, прийняв рішення не продовжувати режим одностороннього припинення вогню.

Захист територіальної цілісності України, безпеки й життя мирних громадян потребує не лише оборонних, але й наступальних дій проти терористів-бойовиків.

Збройні Сили, Національна гвардія, Державна прикордонна служба, Служба безпеки отримали відповідні накази. В реалізації поставлених сьогодні завдань із захисту територіальної цілісності вони більше не обмежені режимом припинення вогню.

Оці мордовороти, які перетворюють український Донбас на Сирію, спеціально за наказом Путіна засилаються в Україну під виглядом борців за так звані Донецьку та Луганську народні республіки

Ми будемо наступати і звільняти нашу землю. Непродовження режиму припинення вогню – це наша відповідь терористам, бойовикам, мародерам. Всім тим, хто знущується над мирним насе-

ленням. Хто паралізує роботу економіки регіону. Хто зриває виплати зарплат, пенсій, стипендій. Хто підриває залізницю та руйнує водопроводи. Хто позбавив людей нормального, мирного життя.

Збройні Сили України, Національна гвардія, інші підрозділи ніколи не дозволять собі застосовувати силу проти мирних людей. Вони ніколи не битимуть по житлових кварталах.

Українські солдати та гвардійці ризикуватимуть власними життями, аби тільки не піддавати загрозам жінок, дітей, літніх чоловіків. Всіх тих, хто живе на землі Донбасу і не бере до рук незаконної зброї. Така одвічна лицарська природа українського воїнства.

На нас – відповідальність та вболівання за кожне мирне життя, яке, не приведи Господи, може обірватися під час військової або антитерористичної операції.

Це потребує від нас надзвичайної вивірності кожного руху в проведенні операції.

Звертаюся до кожного мешканця Донецької та Луганської областей із проханням з розумінням поставитися до мого рішення. Прошу стати союзниками в поверненні безпеки на Донбас.

Так, ви не можете протистояти бандитам фізичною силою. Але ваша сила волі й сила духу, ваша громадянська непокоря до так званих «народних республік», нетерпимість та презирство до тих, хто став на шлях бандитизму, мародерства та терору, наблизить той день, коли до ваших домів, на ваші вулиці повернеться міцний мир.

Усім, хто, ставши на шлях збройного спротиву законній владі, але усвідомивши, що припустився помилки і хоче її виправити, я, як Президент, гарантую непритягнення до кримінальної відповідальності. Умова одна – добровільно скласти зброю.

Наш мирний план, як стратегія для України та Донбасу, залишається в силі.

І роззброєння. І децентралізація. І вільне використання російської мови.

І відновлення втраченого житла за рахунок держави. І спільна з ЄС програма створення нових робочих місць.

І навіть до режиму припинення вогню ми готові повернутися в будь-який момент.

Коли побачимо, що усі сторони дотримуються виконання основних пунктів мирного плану. Що бойовики звільняють заручників. Що і по той бік східного кордону загорілося червоне світло для диверсантів та поставальників зброї, і за дотриманням режиму на кордоні спостерігає ОБСЄ.

Дорогі співвітчизники!

Дорога до миру виявилася дещо складнішою, ніж хотілося. Не хочу прикрашати дійсність. Буде нелегко і не просто.

Нам, як ніколи, слід згуртуватися для захисту України. Це потребує самовіддачі та дисципліни не лише на передовій, а й в тилу.

Але не було ще жодної війни, після якої не настав би мир. Так станеться і цього разу.

Слава Україні!

Фото Reuters

СВІТ ПРО УКРАЇНУ

Західна преса в основному стримано відреагувала на відновлення антитерористичної операції (АТО) на Сході України, проте також лунала критика на адресу ЄС та США, оскільки президент Порошенко не має достатньо можливостей зупинити війну на Сході, а ЄС та США не поспішають тиснути на Росію секторальними санкціями.

Ще до того, як президент Порошенко оголосив про відновлення АТО, у західній пресі з'являлися публікації про те, що миру дотримуються лише з одного боку, що призводить до серйозних втрат для української армії.

реформ, яку зробив Порошенко «сепаратистам», їм ні до чого. Вони хочуть від'єднання Сходу, проте ще більше вони хочуть дестабілізації всієї України.

Що ж до Росії, то вона «залежно від погоди» вирішує, чи вона має вплив на терористів, чи ні. «Блеф і маневрування стають звичайною практикою Кремля».

«Поведінка російського керівництва на чолі з Владіміром Путіним досягла межі, що робить необхідним справжнє перезавантаження відносин з ним. Поки це не виглядає так, ніби Європейський Союз це зрозумів. Ті конструктивні переговори, яких ЄС вимагав, щодо мирного плану Порошенка провалилися ще до їхнього початку. Видається більш ніж сумнівним, що російська сторона коли-небудь намагала-

Відновлення АТО на Донбасі стало відповіддю українського керівництва на відмову терористів дотримуватися хоча б тимчасового перемир'я

НА САНКЦІЇ СПОДІВАЙСЯ, А САМ ДІЙ

«Сепаратисти продовжують нападати на урядові війська в той час, як європейські лідери наполягають на продовженні припинення вогню», писала **The Wall Street Journal**. Видання писало також про протест минулої неділі перед адміністрацією президента та розчарування «перемир'ям» серед населення.

Вже після того, як було оголошено відновлення АТО Алан Каллісон та Джеймс Марсон у своїй статті для **The Wall Street Journal** написали, що «серйозний наступ вочевидь буде кривавим змаганням».

«Українська армія стягнула протягом останніх тижнів важку артилерію, але небагато досягла у своїх спробах скинути озброєних сепаратистів з їхніх позицій на Сході», – пише **The Wall Street Journal**.

Також, на думку видання, рішення вдатися до допомоги війська є «азартною грою» Порошенка щодо того, чи Росія не вводитиме свої війська, розташовані по іншій бік кордону, та щодо того, чи вдасться кепсько озброєному українському війську вигнати добре озброєних бойовиків на Сході України.

Журналістка німецької газети **Frankfurter Rundschau** Катя Тіхомірова у своїй статті «Пройдисвіт» пише про те, що в теперішній кризовій ситуації в Україні Путін, «здається, ніколи не збирався вести серйозні переговори». Натомість ЄС цього досі не зрозумів і «більше того, сам себе блокує».

Журналістка ще раз нагадує, що та пропозиція політичних

Озброєні, вишколені й проплачені путінські терористи припинять насилля на Донбасі тільки тоді, коли почують команду з Кремля «Досить!»

ся вести конструктивні переговори. Але навіть, якщо хтось хоче слідувати оцінці міністра закордонних справ Німеччини, який вважає, що вони вже були «в безпосередній близькості до погодження», продовження переговорів заради переговорів зараз є лише жестом відчаю», – вважає Тіхомірова.

На її думку, ЄС нині має небагато інструментів дії, та й ті, які в нього є, блокують один одного.

«Є рівно два важелі: дипломатія й санкції. ЄС користується обидвома так, що вони блокують один одного – веде переговори без шансу на результат, для того, щоб не бути змушеним вводити санкції, і ухиляється від санкцій, тому що побоюється, що в Росії не буде бажання до переговорів», – пише журналістка й додає, що Росія в межах цієї нерішучості та невідповідності дій ЄС добре балансує.

«Цілком можливо, що рішучу мовчазну згоду європейців в

Москві сприймають як заохочення», – підсумовує вона.

Відомий журналіст та письменник Томас Фрідман у своїй колонці для **The New York Times** «Чому Україна має значення» пише: «1 липня Порошенко, ситий по горло путінською брехнею в стилі Геббельса, дав наказ війську відновити контроль над східною Україною та правом країни вибирати своє майбутнє. Путін справді боїться отримати більше санкцій. Час для США та ЄС застосувати їх».

У редакційній статті **The Washington Post** закликає до тих самих дій: «Перед президентом Обамою та ЄС стоїть завдання довести, що їхня риторика – це не порожні слова». Обама 5 червня сказав, що якщо Росія залишатиметься на тому ж шляху, то протягом наступних «двох, трьох, чотирьох тижнів» буде застосовано нові санкції. Чотири тижні вже минає, нагадує видання.

«Нездатність Заходу діяти після такої чіткої риторики буде боягузливою капітуляцією, що спровокує тільки більше російської агресії. Тим не менш, до цих пір ознаки не є обнадійливими. Незважаючи на обіцянки реагувати «без зволікання», якщо ультиматум ЄС не буде почуто, лідери ЄС знову відклали свою відповідь, цього разу до наступного тижня. Нинішня Європа нагадує саму себе перед Другою світовою війною – тоді вона також боялася діяти рішуче проти Гітлера, ведучи політику, яка нині проводиться по відношенню до Путіна», – зазначає видання.

«Путіну більш нічого не треба, окрім як вбити клин між союзниками через Україну. Але гіршим результатом була б бездіяльність, навіть, коли українська армія відчайдушно намагається утримувати загартовані сили бойовиків, серед яких є багатьох росіян, озброєних і вишколених Москвою. Відносно доброю новиною протягом останніх тижнів було стримування агресії Путіна зі страху перед санкціями. Якщо не буде відповіді, то він втратить цей страх», – наголошує **The Washington Post**.

Європейські політики порізно відреагували на відновлення АТО. Зокрема, шведський міністр закордонних справ Карл Більдт, який 1 липня з візитом перебував у Києві, з розумінням поставився до відновлення антитерористичних заходів української стороною. Він також зазначив, що під час перемир'я загинув 31 український солдат і якщо відновлювати перемир'я, то воно має бути двостороннім.

Колишній американський посол в Україні Стивен Пайфер у своєму твіттері зазначив, що «луганські та донецькі сепаратисти не приділяли багато уваги перемир'ю».

Державний департамент США, у той же час, ще до оголошення рішення про продовження антитерористичної операції заявив про те, що підтримуватиме будь-яке рішення Києва в цьому питанні. Після оголошення відновлення АТО, там знову заявили про свою підтримку дій Києва й нагадали Путіну (вже вкотре) про секторальні санкції, яких він буцімто боїться.

Засмутило відновлення антитерористичних дій генерального секретаря ООН Пана Гі Муна. «Генсек із занепокоєнням стежить за повідомленнями про відновлення сутичок на Сході України і вкрай засмучений тим, що оголошений президентом України Петром Порошенком режим одностороннього припинення вогню так і не поклав край насильству», – сказав його представник Дюжарик.

Міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмайер заявив, що відновлення АТО стало наслідком провалу в переговорах між Україною, Росією, Німеччиною та Францією і що він дуже розчарований з цього приводу. Скликавши до Берліна міністрів закордонних справ України, Росії та Франції, він, вочевидь, намагається виправити свою помилку.

Підготувала
Тетяна Ворожбит
Фото AP

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:

Валентин НАЛИВАЙЧЕНКО – український політик та громадський діяч, голова Служби безпеки України (СБУ), народний депутат України VII скликання. Народився 8 червня 1966 року в Запоріжжі. Вищу освіту здобув у Київському національному університеті ім. Т. Шевченка та Інституті КДБ СРСР імені Ю. Андропова. Працював викладачем у вищих навчальних закладах, 12 років поспіль пропрацював на дипломатичній службі, зокрема в апараті МЗС України, диппредставництвах України у Фінляндії, Данії, Норвегії, США, Білорусі. У 2004-2005 роках був заступником міністра закордонних справ України. В 2006-2010 роках – голова Служби безпеки України. Після перемоги Революції гідності в лютому цього року знову став головою СБУ. Одружений, має доньку. Мешкає й працює в Києві.

* * *

– Пане Наливайченко, президент Порошенко ініціював «Мирний план» для врегулювання ситуації на Донбасі й зголосився на тимчасове припинення вогню. Але всі його пропозиції терористи й мародери фактично проігнорували, й президент був змушений відновити антитерористичну операцію (АТО). Як тепер діятиме Служба безпеки України, якою ви керуєте?

– Надзвичайно важливо, що в Україні є Головнокомандувач Збройних сил і законно обраний Президент, який вирішив питання координації, відповідальності і реалізації плану з врегулювання ситуації на сході, використовуючи досвід інших країн.

Президент – професіонал у безпековій і міжнародній сферах, тому вимоги до роботи СБУ підвищені. Це стосується й відповідальності керівництва Служби безпеки, Антитерористичного центру й усіх суб'єктів боротьби з тероризмом та корупцією.

Функції СБУ після того, як антитерористичну операцію відновлено, будуть актуалізовані. Безумовно, ми реагували й реагуватимемо на загрози з боку іноземних диверсійно-терористичних груп, на фінансування колишніми українськими високопосадовцями тероризму в Україні. Вже заарештовано понад 90 терористів та диверсантів, серед яких 13 громадян Росії (крім

бойовиків-найманців, це фахові офіцери-розвідники, агентура). Одне з останніх затримань у Києві – це поплічник ватажка диверсійних груп у Горлівці і Слов'янську.

– Після вашого призначення на посаду, які найперші несподіванки та сюрпризи на вас чекали?

– З грудня 2013-го і до кінця лютого 2014-го у структурі Служби працювали три групи високопосадовців Федеральної служби безпеки Росії (ФСБ). Упродовж цих місяців уся сучасна зброя, особові справи, архіви, – все, на чому базується професійна спецслужба, було вивезено до Сімферополя. В останні роки підрозділи, які покликані захищати Українську державу, були наповнені російською агентурою та планували розгін Майдану, розстріл

Щотижня до голови СБУ В.Наливайченка звертаються 70-80 молодих есбеушників з проханням направити їх у зону бойових дій на Донбасі

ВАЛЕНТИН НАЛИВАЙЧЕНКО: «ГОЛОВНЕ – ЦЕ ПОВЕРНУТИ ЛЮДЯМ МИР»

людей. Більше того, керівництво департаменту захисту державності, інші високопоставлені генерали СБУ в лютому 2014 року день і ніч злочинно планували це в одному із приміщень СБУ в центрі міста.

Усе це свідчить про те, що Москва разом з Януковичем планомірно і давно готувалася до анексії Криму і подій, які відбуваються сьогодні на Донбасі. Вже в березні цього року ми виявили на території Луганської та Донецької областей сепаратистські організації, які насправді є диверсійними групами; вони мали свою ідеологію, фінансування і навіть склади зі зброєю. Вербували найманців і переправляли на нашу територію зброю, зокрема переносні зенітно-ракетні комплекси (ПЗРК). У цьому їм допомагали осередки КПУ, колишній міністр внутрішніх справ та колишній керівник СБУ. А колишній командувач внутрішніх військ України взагалі займався мобілізацією найманців на території Ростовської області в Росії.

СБУ 2013 року робила вигляд, що всього цього немає, або що це – нормальне явище. Усе це руйнувало українську службу безпеки. «Спадок» у СБУ, який нам залишився після керуванням структурою Якименком і загальом за правління Януковича, – це величезний удар по безпеці нашої країни. По-суті, люди, які це допустили, а фактично допомагали ворогу, є державними злочинцями.

Ціною неймовірних зусиль, насамперед простих співробітників СБУ, окремі напрями врятовано, нові співробітники професійно виконують свої функції. Звичайно, я не можу сказати, що служба вже на 100% інша, але, наприклад, контррозвідка та захист державності – це підрозділи, на які ми можемо спиратися.

– До речі, сьогодні ФСБ виходить з вами на контакт?

Серед тисяч терористів, мародерів і бандитів на Донбасі діють і кілька сотень чеченців-кадіровців, для яких убивати – все одно, що брати участь у захоплюючому «сафарі»

– Нині припинено всі контакти з агресором, більше того, двосторонні домовленості й угоди розірвано. Єдині наші «контакти» – це протидія підливним акціям агентури ФСБ.

– Якраз щодо роботи військової контррозвідки є багато нарікань. У чому проблема?

– У роботі військової контррозвідки повністю змінено підхід та завдання. Українська контррозвідка на 100% оновлена. Зараз там працюють молоді офіцери, змінено розстановку сил та засобів відповідно до розташування і дій Збройних сил. Військова контррозвідка знята з інших завдань та зорієнтована на протидію проникненню ворога в збройне керівництво, у штаб АТО, тобто в ті структури, які сьогодні є ключовими у протидії військовій агресії. Випадки зрадництва були, але на війні ворог основні свої спрямування націлює на штаби та військові частини. Ми цьому протидіємо.

Чого нам поки що не вистачає? Побудувати нову безкомпромісну лінію боротьби з корупцією. На жаль, військова агресія диктує

інші умови роботи. Попри все, у співпраці з громадами в містах та районах ми започаткували антикорупційні люстраційні громадські ради. Всім відомі факти корупції в тому чи іншому населеному пункті – людей це дістало, вони звертаються до нас. Сьогодні завдання – оновити підрозділи боротьби з корупцією в СБУ та допомагати людям боротися з корупцією, покарати корупціонерів, знищити корупційні схеми й гнізда. Для того, щоб була довіра, на керівні посади в управлінні боротьби з корупцією ми беремо нових людей, активістів антикорупційних громадських організацій, зокрема з Майдану. Моя позиція: якщо за місяць нові керівники не матимуть результатів або до них будуть зауваження від громадськості – буде ротация.

– Як ви поясните здачу Криму, зокрема Севастополя? Яка доля особового складу СБУ в Криму?

– Окупація Криму відбувалася військовими силами й засобами Російської Федерації. Щодо співробітників СБУ в Автономній Республіці Крим, то під час анексії

нашої території відбулася «лінія водорозділу». Офіцери, які залишилися відданими присязі та захисту української державності, частково евакуйовані (всі гуртожитки й санаторії спецслужби ми віддали тим співробітникам, які виїхали із сім'ями з Криму), а частково залишилися працювати в Криму у важких умовах окупації.

– А інша частина зрадила?

– Так, і зрадник №1 – экс-голова СБУ Якименко, який досі сидить у Севастополі за корупційні, вкрадені у наших громадян кошти організовує постачання зброї в Україну. Останній доказ – затримання величезної партії зброї та вибухівки, грошей в Бердянську: 900 гранат, 80 автоматів, десятки тисяч доларів для агентури, самопроголошених мерів від Якименка. Це не просто зрада – це ганьба на весь світ, коли колишній керівник спецслужби веде терористично-диверсійну діяльність проти власного народу. Він обов'язково за це відповість.

Зрадник №2 – колишній керівник севастопольського управління СБУ, який має близький зв'язок з Якименком.

Такі зради боляче вдарили по службі. Все, що вони робили протягом чотирьох років, всі спецпідрозділи, які виставляли проти нас на Майдані, – не просто так. Вони готувалися до серйозної війни проти українців.

– Приклади зради, через що гинули люди, були й на Донбасі. Чи вдалося на сьогодні очиститися від «п'ятої колонії» в СБУ?

– Нині в СБУ відчутний патріотизм, особливо серед молоді. Протягом останніх двох місяців до мене надходять багато рапортів з проханнями відправити на боротьбу з тероризмом в Луганській і Донецькій областях. Щотижня – приблизно 70-80 офіцерів з різних підрозділів.

Ті, хто зрадив і перейшов на бік агресора, – це люди, які зіпсовані корупцією, вони призначалися через хабарі й родинні зв'язки з «сім'єю» Януковича. Сьогодні ці люди продовжують фінансуватися оточенням экс-президента. Зараз ці зрадники вчиняють злочини, вбивають людей, беруть участь у знищенні економіки частин Донецької та Луганської областей. Власне, це терористичні мародерські угруповання криміналітет.

– Чи розбиралися ви з обставинами захоплення терористами СБУ в Луганську, Донецьку і в інших містах цих областей? Це були перші випадки, коли така велика кількість автоматичної і спеціальної зброї потрапила до рук терористів. Важко зрозуміти, чому це так легко вдалося захоплювачам? Було чимало закидів з цього приводу в пресі на адресу тогочасного керівника Луганської СБУ Олександра Петрулевича. Яка його доля?

– Ворог почав захоплювати наші управління та підрозділи, тому що СБУ одразу після повалення народом злочинної влади активно почало арешти ватажків сепаратистів, ліквідацію їхніх складів зі зброєю.

Тоді, на початку березня, ми ще до кінця не розуміли, наскільки глибоко було підготовлено за всі попередні роки другий ешелон агресії проти України – російські диверсанти та місцевий криміналітет. Вони є складовими гібридної війни, яку ведуть проти нас, зокрема, інформаційної.

У березні-квітні групами в соціальних мережах з боку РФ та присутніми в Україні диверсантами запускали дезінформацію, брехню, відверті провокації для дискредитації наших співробітників, які протидіяли терористам-сепаратистам. На початку квітня я особисто п'ять днів працював у Луганську і можу сказати, що такі співробітники, як Петрулевич, не були зрадниками.

– Чому ж тоді випустили так званого народного губернатора Губарева?

– Запобіжний захід йому змінив суд. Щодо Губарева завершується, а щодо Клінчаєва вже завершено кримінальні розслідування, справи ми передаємо до суду найближчим часом. Якщо вони не з'являться в суді, ми обов'язково доставимо їх примусово.

– Що ви можете сказати про вчорашню та сьогоднішню «Альфу»? Як відомо, цей спецпідрозділ брав участь у розстрілах на Майдані? Що з особовим складом? Сьогодні «Альфа» якось відійшла на задній план.

– «Альфа» зразка лютого 2014-го нікуди не поділася. Те що «Альф» колишнє керівництво дало наказ вийти на дах Будинку профспілок проти людей – це правда. Тодішнє керівництво дало такі накази письмово. Генеральна прокуратура розслідує кримінальні провадження, співробітників та колишніх керівників допитує. Станом на сьогодні керівництво цього спецпідрозділу змінено.

Зараз альфівці виконують накази по боротьбі з тероризмом. Саме «Альфа» першою прийняла бій із озброєною диверсійною групою –

офіцерів ГРУ ЗС РФ на Донбасі під Слов'янськом. Нового командира в бою було поранено. Герої-альфівці, серед яких капітан Біличенко, загинули. Ті офіцери, які зараз залишаються устрою, виконують бойові завдання на передовій. Спецпідрозділ застосовують для протидії найбільш небезпечним терористам та диверсантам в зоні АТО. Проти мирного населення ані «Альфа», ані інші військові підрозділи не застосовують.

Те, що відбувається на сході України, – це справжня військова агресія з боку РФ за участі криміналітету. Цю агресію готували роками. Не знаю, який у диверсантів та терористів євразійський фундаменталізм у головах, але ми фактично щоденно затримуємо і проводимо допити і курсантів російських військових училищ, і козаків, і російських військових, які їдуть сюди на «сафарі».

Оновлений і очищений спецпідрозділ СБУ «Альфа» в зоні антитерористичної операції на Донбасі

Уряд зараз посилює військові та спеціальні підрозділи в усіх силових відомствах. Насамперед, закуповують бронезилети, амуніцію, харчування. Куди поділися попередні? Вкрали. Все, що купували на кошти платників податків України, всю сучасну зброю й спорядження розкрадено й продано. Жодного сучасного бронезилета на кінець лютого цього року в «Альф» не залишилося.

– А хто реально до сьогодні керував антитерористичною операцією? За законом це ніби ваш заступник Василь Крутов, а насправді? Він дуже мало спілкується з пресою, переважно це робите ви, керівник МВС Арсен Аваков, в. о. міністра оборони Михайло Коваль.

– Безпосередньо АТО керує військовий генерал, досвідчена людина. Не будемо називати прізвище. Генерал Крутов очолює Антитерористичний центр – це міжвідомчий координаційний орган, який включає Міноборони, МВС, цивільну інфраструктуру, органи місцевої влади, службу з надзвичайних ситуацій та інші суб'єкти по боротьбі з тероризмом.

– Є багато нарікань з приводу відсутності координації між силовими структурами в рамках АТО. Яка причина?

– Координація є основним чинником будь-якої спецоперації. Проблеми були з самого початку: і з координацією, і зі зброєю, і зі зв'язком. Ми починали з повної руїни. Сьогодні Головнокомандувач ЗСУ і РНБО вибудували не просто координацію, а жорстке управління АТО.

На території, захопленій терористами, мародерами та бандитами, має бути відновлено мир та стабільність. Повинна працювати цивільна адміністрація, яка візьме під контроль управління та інфраструктуру регіону. Саме проти мирного плану діють диверсанти й терористи: підривають електромережі, об'єкти водопостачання, викрадають дітей, грабують та залякують мирне населення.

– «Мирний план» Президента передбачає припинення вогню і створення коридору для відходу терористів, а також для складання ними зброї. Але ж вони її не складають і не складають.

– Загалом ідеться про можливість урегулювання й стабілізації ситуації на сході України. Ми говоримо і думаємо про мирних людей,

які вчинили військові злочини, не зупиняться вже завтра. Головне – щоденно робити все для захисту та оборони українського кордону. Бойовики та військова техніка, яка заходить з російської сторони, – це не кордон.

Ми повинні розуміти, що наші прикордонники опинилися «між двома вогнями». Сьогодні йде перекриття й посилення кордону військовими силами. Але замало тільки відновити кордон. Його ще потрібно утримати, відбудувати довіру місцевого населення, зупинити постачання зброї та найманців з Росії. Якщо Росія пропускає бойовиків зі зброєю, то нам такий кордон не потрібен. Там доведеться ставити спеціалізовані споруди й повністю перекривати рух.

– Скільки, за вашими даними, сьогодні на Донбасі озброєних терористів і взагалі бойовиків?

– Ми знаємо про походження, кількість та розміщення російських офіцерів, диверсантів, найманців, зрадників з міліції та СБУ. Наприклад, найманці-бойовики «казаків Козицьких» – близько трьохсот, криміналітет колишнього українського прапорщика Мозгового налічує до чотирьохсот озброєних бандитів. У сукупності кількість таких угруповань терористів і бандитів на Донбасі – чотири з половиною тисячі. Їхнє постійне поповнення з Росії – ключова загроза національній безпеці України. Саме це не дає змоги урегулювати ситуацію та відновити мирне життя.

Це тільки невеличка частина зброї, вилучена за один день у російських диверсантів Службою безпеки України

яких треба захистити, щоб у них не стріляли, щоб їх не грабували, не викрадали їхніх дітей. Щодо терористів і диверсантів – вони мають беззастережно скласти зброю і припинити вогонь. Інакше їх буде фізично знищено.

Ми готові до реалізації «Мирного плану» Президента України. Але, на жаль, ані терористичні, ані сепаратистські, ані комуністичні осередки на Донбасі, ані російська сторона, яка продовжує постачати зброю та бойовиків, у тому числі з Чечні, не готові до цього. Якщо їхня позиція не зміниться, проти них діятимемо жорстко і безкомпромісно.

– На Вашу думку, скільки часу може зайняти процес складання зброї? Скільки приблизно терористів може розчинитися серед мирних людей, заховати зброю і перейти на партизанку? Скільки часу може зайняти процес очищення від такої категорії бойовиків?

– СБУ та правоохоронні органи розуміють, що роззброєння – не одноденний процес. Ті люди,

воохоронців та криміналітет з інших регіонів. Останні затримання СБУ провела в Одесі, Києві, Харкові. Ми затримали диверсійні й терористичні групи, які планували вчинення диверсій та провокацій. Ми робимо все, щоб захистити країну.

– У контексті подій на сході на задній план якось відійшла інформація про результати розслідування убивств на Майдані. Чому цей процес затягується?

– Генеральна прокуратура розслідує трагічні події та злочини колишньої влади на Майдані. Слідчі, спеціальні підрозділи СБУ та МВС беруть активну участь у розслідуванні. Колишні керівники та співробітники «Беркуту», СБУ, інших структур затримуються. Уже арештовані рахунки, активи і все, що належало корупціонерам та організаторам розгону Майдану. Люди, які були причетні до цього злочину, звільнені з посад, допитуються, втікачів розшуковують.

– Чи досить зібрано доказів для Гаазького трибуналу про причетність до розстрілів на Майдані і на Донбасі Януковича та його оточення?

– СБУ завершила свою частину документування злочинів колишніх високопосадовців та їхніх поплічників і передала матеріали в Генпрокуратуру. Арбузов та Клименко, які створили «пальну машину» з відмивання грошей і розкрадання бюджету України, оголошені нами в міжнародний розшук. Злочини всіх високопосадовців – від експрезидента до колишнього керівника Міндоходів і зборів – задокументовані, їхні активи і майно в Україні заарештовано.

– Голова Верховної Ради О. Турчинов доручив Міністерству юстиції перевірити злочинну діяльність Комуністичної партії України. Чи передала СБУ доказову базу? На якій стадії розслідування?

– Ми вже направили до Мінію матеріали нашого розслідування. За підтримки міністра юстиції Павла Петренка було створено спільну робочу групу, яка нині опрацьовує доказову базу, щоб усі рішення були законними і не викликали сумніву. На моє переконання, має бути зняття КПУ з реєстрації в Україні, а згодом матеріали про незаконну діяльність цієї структури передано до суду. Необхідно заборонити не тільки комуністичну партію, а й комуністичну ідеологію. Також необхідно притягнути до відповідальності тих компартійних функціонерів, які вербують найманців у Луганську і Донецьку, постачають зброю та відверто зазіхають на територіальну цілісність України.

– Яких подальших акцій російської державної машини ви очікуєте?

– Можу сказати, що хоч би хто у Кремлі планував гібридну війну, хаос, знищення інфраструктури та економіки України, це буде зупинено. Міжнародна підтримка України, «Мирний план» Президента Порошенка, стабілізація й реалізація мирних ініціатив – єдиний реальний шанс відновити сьогодні стабільність і спокій у державі. Повернути людям головне – мир.

Інтерв'ю провів Іван Капсамун

ПАМ'ЯТЬ

У ніч на 26 червня на 73-му році життя помер Іван Степанович Плющ – двічі голова Верховної Ради України, секретар Ради національної безпеки і оборони, Герой України.

Новина ця нас засмутила, так ніби не стало близької людини, яку добре знали. Нам й справді випало знати Івана Степановича зблизька в найяскравіші часи його політичної кар'єри – роки головування у Верховній Раді перших скликань. Тоді ми з ним були, за

тат Юрій Гнаткевич вів у «Голосі України» мовну рубрику, яка складалася з двох частин: одна під назвою «Так говорить Іван Степанович Плющ», а друга – «А так правильно». І голова Верховної Ради не те, що жодного разу не зробить головного редакторів зауваження, навіть не образиться. (Хотілося б уявити, як у недавні ще часи газета Кабінету міністрів «Урядовий кур'єр» друкує матеріали під «шапками» «Так говорить Азаров», «А так правильно»).

Про себе Іван Плющ казав, що був не першим парубком на селі, а другим – першим був Грицько-фуражир і щиро зіз-

давно їздив у Карпати. «Далеко в горах зустрів я двох стареньких діда й бабцю. Спрацьовані, чорні-темні, без зубів. Гребуть сіно й нарікають: і мила немає, і хліба немає, і трусів немає... А я стою в чорних очках, без галстука, в самих плавках, бо на відпочинку. Слухав їх, слухав, та й кажу: «То, може, воно нам і не треба тої незалежної України, раз раніше все було, а тепер нічого немає?» А вони як підскочать: «Ні, пане голово (впізнали таки)! Ми ще десять років без трусів згодні ходити, аби незалежна Україна була!» От, значить, які в нас люди...»

Іван Плющ з Леонідом Кучмою та Віктором Ющенком «на суботнику»

ІВАН СТЕПАНОВИЧ ПЛЮЩ, ЯКИМ МИ ЙОГО ЗНАЛИ

великим рахунком, «колегами» по парламентському цеху: він був головою українського парламенту, а ми працювали в парламентській газеті «Голос України».

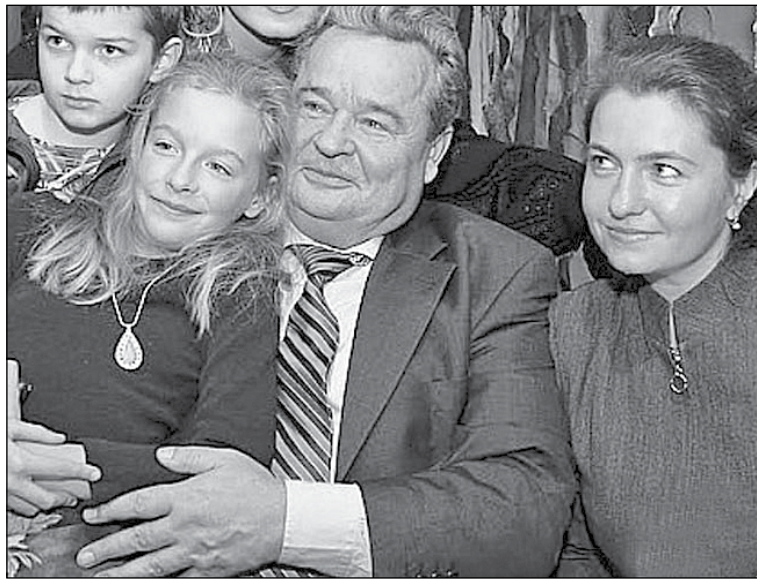
Як парламентські журналісти найчитабельнішої тоді газети України, яка виходила накладом більшим, ніж сьогодні «Нью-Йорк Таймс», мали перепустку з написом «Всюди». Напевне, такого привілею немає в журналістів жодної країни світу, парламентські ж кореспонденти «Голосу України» мали право бути на всіх пленарних засіданнях, а також заходити «за лаштунки» святая святых – президії Верховної Ради.

«Доброго ранку, шановні народні депутати! – розпочинав робочий день Іван Степанович. – Як ви пам'ятаєте, вчора утром ми з вами домовилися сьогодні розминку не проводити...»

Каємося, не раз і не два, щоб підняти собі найстрій, ми піднімалися в «ложу преси», щоб просто послухати «перли» Івана Степановича – «може, він знову скаже щось смішне». І він казав: «Сьогодні утром прибула делегація з Німеччини, якимсь чином не поздравить, то давайте їм похлопаємо...», «Депутат Заєць! Не стрибайте по залу! Ви ж не в лісі...», «Включіть мікрофони у задньому проході...», «Не забудьте, що в суботу ми всією Верховною Радою йдемо в Ботанічний сад нюхати сірень...»

Засідання Верховної Ради тоді йшли в прямому теле- й радіоэфєрі й, по суті, добра половина України мала можливість «чути сама себе» (бо таким суржилом розмовляла ледь не половина країни, не підозрюючи, що це звучить так комічно).

Слухала і вчилася в Івана Степановича розмовляти по-українськи. Від супротивного, зрозуміло. А народний депу-

Іван Плющ з дружиною Світлою й донькою Домінікою

навався, що «за життя стільки сала з'їв, що встидно свиням в очі дивитися».

Насправді за цією його, здавалося б, селянською простотою й неотесаністю приховувалася велика селянська мудрість. Іван Степанович підкупляв своєю селянською щирістю, хитруватими, але незлостивими вогниками в очах, які відразу ж спалахували, як тільки він, кинувши фразу, починав її «розгортати», розмірковувати, вибудовувати «логічний ряд».

Пригадується, як у тодішньому музеї Леніна, відомому сьогодні як Український дім, у 1992 році була перша неформальна зустріч «народу зі спікером Верховної Ради», під час якої Іванові Степановичу «вживу», «від мікрофонів», встановлених у проходах між рядами, кожен бажаючий міг поставити будь-яке запитання. Тоді його запитали, чи вірить він у майбутнє України, «якщо стало гірше жити, як було при комуністах – все по купонах...»

У відповідь Іван Степанович з притаманною йому «простотою» розповів, як не-

Як голова Київської обласної ради, що став ним тому, що «така була тоді установка», Іван Степанович з «перестройкою» й проголошенням незалежності України не підлаштовувався під нову політичну силу, що явно перемагала й виходила на авансцену, а намагався зрозуміти самостійно, що ж насправді відбувається. Пригадується, як ми випадково зустрілися з ним у Капулівці, біля козацьких могил, на святі козацької слави. Був тоді 1990 рік, вже після прийняття Декларації про державний суверенітет, але ще за існування Радянського Союзу.

– Мені дуже хотілося побувати там, – згадував пізніше Іван Степанович. – Я дізнався, що добиратися найкраще літаком з Києва до Запоріжжя, а там на автомобілі. Зателефонував у Запоріжжя своєму колезі, а той гостинно зустрів мене разом із першим секретарем обкому партії. Назавтра пообіцяли поїхати разом зі мною в Капулівку, це, виявляється, не так далеко. Але на ранок ні моїх друзів, ні автомобіля... Врешті, я знайшов транспорт. Поїхали на-

вмання. Водій каже: «Язик до Києва доведе, тож якось дістанемося». Це було щось неймовірне. З обласної автотраси ми мали звернути на звичайну дорогу до Капулівки. Але їхати не змогли: весь шлях аж до самої могили Сірка був заповнений людьми. Я часто спілкувався з аудиторією, був не з лякливих. Але раптом побачив в очах багатьох якусь ненависть. Хтось застеріг мене, мовляв, вони вас оточують, і там, усередині, в натовпі, є справжні «колії». Це почула дружина Володимира Яворівського Галина, актриса. Вона прориває коло, стає поруч зі мною і каже людям: «Ви що? Це ж Плющ, він же наш, народний, ухвалював Декларацію про суверенітет». Люди одразу розступилися, і Галина повела мене до Чернігівського куреня, мого, рідного, бо я ж з Борзни, з Чернігівщини. Так-от, відтоді я вперше на свідомому і підсвідомому рівнях почав сприймати громаду національно свідомих патріотичних сил. І коли через кілька років прийшов у Національну оперу і виступав перед освітянами, то сказав, що бачу ті самі натхненні обличчя, які бачив біля Капулівки, на Хортиці, в Батурині, Крутах...»

Іван Плющ народився в селі Борзна (нині – районний центр) Чернігівської області. 1967-го року вивчився на агронома. Керував аграрними підприємствами. Працював директором Київського спеціалізованого тресту овочово-молочних радгоспів. У 1984 році був призначений першим заступником керівника виконкому Київської обласної ради, а в 1990-му очолив Київську обласну раду. У Верховній Раді першого скликання був першим заступником голови, а 5 грудня 1991-го став спікером парламенту. Під його головуванням ратифікували

«КРИЛІ ВИСЛОВИ» ІВАНА СТЕПАНОВИЧА ПЛЮЩА

✓ **Депутат! Депутат! Не помню хвямілії – той, що у піджаку! Відійдіть від мікрофону і займіть своє місце.**

✓ **Депутат Заєць! Не стрибайте по залу! Ви ж не в лісі...**

✓ **Включіть мікрофони у задньому проході.**

✓ **Чим менше думаєш, тим більше одностудієв.**

✓ **Зачекайте! Так це ж силу-силенну кандидатів зможуть висунути.**

✓ **А що робити з вже висунутими членами?**

✓ **Депутат Лариса Скорик, кінчайте!**

✓ **Що робити, що робити? Про це ще Герцен питався... (насправді роман під назвою «Що робити?» належить М. Чернишевському)**

✓ **Ще Гегель казав, що в одну річку не можна увійти двічі (насправді вислів належить Геракліту)**

✓ **Вони хочуть впихнути невпихуєме.**

✓ **На запитання журналітки, що він сказав Горбачову, коли той почав наполягати на підписанні нового Союзного договору: «Я вам вдивляюся, Михайло Сергійович»**

✓ **Я за життя стільки сала з'їв, що встидно свиням в очі дивитися...**

Біловезьку угоду про припинення існування СРСР. У січні 2000-го його вдруге обрали спікером. У 2001-му присвоїли звання Героя України. 26 червня 2014 року після невиліковної онкологічної хвороби Івана Степановича Плюща не стало.

Вічна йому пам'ять!

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

В УКРАЇНІ

ОДИН ДЕНЬ АТО – І ТЕРОРИСТИ ГОТОВІ ДО МИРНИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Консультації про припинення вогню можуть бути продовжені за згодою української сторони. Про це журналістам у Донецьку заявив 1 липня так званий прем'єр-міністр самопроголошеної Донецької народної республіки (ДНР) Олександр Бородай.

«Ми враховуємо думку МЗС РФ та ОБСЄ. І, враховуючи цю думку, уряд ДНР заявляє про готовність продовжити подальші консультації про припинення вогню, якщо буде на те готовність протилежної сторони», – сказав Бородай і додав, що дата наступного раунду консультацій поки що не призначена.

«Поки дата не призначена, одним з каменів спотикання є місце зустрічі. Консультаційна група в умовах відсутності режиму припинення вогню, мабуть, побоюється виїжджати в Донецьк. Проте можу заявити, що ми забезпечимо безпеку контактній групі», – сказав він.

При цьому Бородай заявив, що керівництво так званої ДНР наполягає на проведенні наступного раунду консультацій про мирне врегулювання на території Донбасу.

«Пропонують місця найрізноманітніші. Є деякі місця, які ми могли б розглянути, але ми хотіли б провести наступний раунд на території ДНР», – сказав він.

КИЇВ ГОТОВИЙ ПОВЕРнутися ДО РЕЖИМУ НЕЗАСТОСУВАННЯ СИЛИ

Президент України Петро Порошенко може повернутися до режиму незастосування сили на Донбасі, як тільки будуть виконані головні умови, про які йшлося в рішенні Європейської ради 27 червня. Про це заявив заступник глави Адміністрації президента Валерій Чалий на зустрічі 2 липня з дипломатичним корпусом.

Чалий зазначив, що мається на увазі двостороннє припинення вогню, встановлення контролю за кордоном при моніторингу ОБСЄ, звільнення всіх заручників та проведення змістовних консультацій без будь-яких додаткових умов.

«Президент зробив все для того, щоб дати шанс всім, хто хоче миру в країні. Але, на жаль, цей заклик не знайшов поки адекватного реагу-

вання. Час дії режиму припинення вогню був вичерпаний», – наголосив Чалий. За його словами, Київ готовий до продовження консультацій щодо врегулювання ситуації на Сході України в будь-якому прийнятному місці.

Чалий наголосив, що ситуація в Україні потребує подальшої широкі міжнародної підтримки. Він передав подяку Порошенка лідерам держав, які підтримують позицію України щодо пошуку мирних шляхів врегулювання і з розумінням поставились до ухвалення рішення відновити АТО в зв'язку із завершенням режиму одностороннього припинення вогню.

РОСІЯ МОЖЕ ПОЧАТИ ВІДКРИТУ АГРЕСІЮ БУДЬ-ЯКОЇ МИТІ

Росія може будь-якої миті почати відкриту військову агресію проти України. Про це 1 липня заявив секретар Ради національної безпеки і оборони Андрій Парубій в ефірі програми «Свобода слова».

«Ми розуміємо, що може бути задіяне безпосереднє висунення російських військ. І ми розуміємо, що це може статись у будь-який момент. Проте, це не має бути для нас стримуючим фактором для того, щоб ми захищали свою землю, свою територію і своїх людей від російських бойовиків, російських мародерів, які діють на Сході», – сказав Парубій.

1 липня українські силовики встановили контроль над трьома населеними пунктами на Донбасі, захопленими раніше сепаратистами: Закотним, Старим Караваном та Брусівкою.

Прикордонники та українські військові відбили також пункт пропуску «Довжанський» на кордоні з Росією в Луганській області.

Як відомо, пізно ввечері 30 червня президент Петро Порошенко за підсумками засідання Ради національної безпеки і оборони України ухвалив рішення зупинити дію режиму одностороннього припинення вогню на Донбасі. Після цього розпочалася активна фаза АТО.

МОСКВА ЦІЛЕСПРЯМОВАНО ГОТУЄ ДИВЕРСАНТІВ

Служба безпеки України здобула беззаперечні докази про функціонування на території Росії центрів вербування найманців та диверсантів для дестабілізації ситуації й підтримки терористів в Україні. Про це 1 липня заявив на брифінгу заступник голови Служби безпеки України Віктор Ягун.

За його словами, здобуті дані свідчать про наявність на території Росії, зокрема у Пскові, Таганрозі, місті Шахти Ростовської області, селі Молюкіно Краснодарського краю та в Московській області центрів підготовки диверсійних груп для вчинення терористичних актів та диверсій, збройних нападів на українських військовиків і мирне населення.

«Задokumentовані факти свідчать, що саме звідти злочинці

направляються в Україну з отриманими від російських кураторів завданнями», – сказав В.Ягун.

При цьому, додав він, використовуються соціальні мережі, де розміщується контактна інформація – номери телефонів, імена контактів, адреси електронної пошти, маршрути до місць розташування таборів. Вербування так званих «добровольців» здійснюється головним чином на матеріальній основі.

Українська держава, сказав заступник голови СБУ, вимагає від російської сторони «негайно припинити підтримку терористів, закрити пункти вербовки, табори для підготовки найманців, припинити вербування громадян України та вивести раніше направлені в Україну диверсійно-розвідувальні групи».

ЖЕРТВИ ТЕРОРИЗМУ НА ДОНБАСІ

З початку проведення антитерористичної операції (АТО) на Сході України загинуло 200 і поранено 619 військовослужбовців зведених сил, які беруть участь у ліквідації терористичних угруповань. Про це 2 липня на брифінгу в Києві повідомив речник інформаційного центру РНБО Андрій Лисенко.

За його даними, із вказаної кількості загиблих – 150 військовиків Збройних сил, 7 співробітників СБУ, 6 прикордонників, 13 бійців Національної гвардії МВС України і 24 співробітники міліції. У Донецькій області загинуло понад 160 мирних мешканців. Офіційно за час проведення АТО в Донецькій області станом на 1 липня загинуло 279 осіб, серед яких 160 – мирні жителі.

Про це повідомила заступник голови Донецької обласної адміністрації, начальник управління з питань охорони здоров'я Олена Петряєва. «Офіційно за час проведення АТО в Донецькій області за станом на 1 липня загинуло 279 осіб – 262 чоловіків, 13 жінок і 4 дитини. Серед них невідомі, тобто взагалі без будь-яких розпізнавальних знаків – 93 особи. Також військові у камуфляжі – 26. Решта 160 загиблих, ймовірно, місцеві жителі».

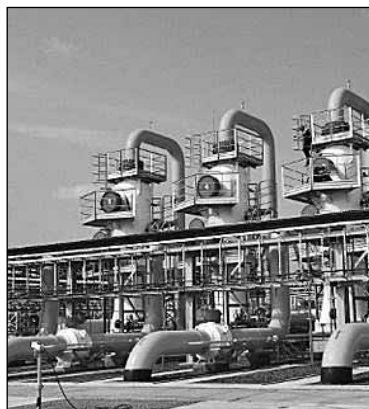
За словами Петряєвої, йдеться тільки про тих загиблих, щодо яких проведено судово-медичну експертизу. В полоні у терористів залишаються також 29 українських військових. Про це в.о. міністра оборони Михайло Коваль заявив на брифінгу після засідання уряду. Поки що не відомо зведеної ста-

тистики щодо кількості загиблих мирних мешканців на Луганщині та кількості невійськових заручників членів бандформувань, що діють на Сході України.

КИЇВ ВВАЖАЄ НЕПРИЙНЯТНИМИ ЦІНОВІ ПРОПОЗИЦІЇ «ГАЗПРОМУ»

Україна продовжує вважати неприйнятними пропозиції «Газпрому» про надання 100 доларів знижки на газ, оскільки це дозволить Кремлю використовувати енергопостачання як постійно діючий політичний важіль.

Про це йдеться в офіційному коментарі міністра енергетики та вугільної промисловості України Юрія Продана. Так він прокоментував слова міністра енергетики Російської Федерації Олександра Новака щодо відсутності намірів російської сторони змінювати свою пропозицію і умови, за яких поставки газу до України поновляться. «Сам механізм, яким російська сторона пропонує встановити цю ціну, – в односторонньому порядку, шляхом ухвалення урядового рішення – також неприйнятний. Це спроба залишити питання поставок газу до України як постійно діючий політичний важіль», – сказав Ю.Продан.

«Українська сторона також не може назвати цю пропозицію ані конструктивною, ані навіть добросовісною. Ця пропозиція містить ціну у 385 доларів США за 1000 куб. м газу, яку не лише українська сторона, а й представники Єврокомісії визнають неринковою і завищеною», – підкреслюється у повідомленні прес-служби Мінергетики й вугільної промисловості. Також у повідомленні наголошується, що російська сторона не зробила в переговорах «жодного кроку назустріч», відійшовши на останніх раундах навіть від домовленостей, які було досягнуто на переговорах раніше. У міністерстві нагадали, що «Нафтогаз України», здійснивши платіж у сумі 786,4 млн. дол., повністю розрахувався за газ, поставлений у першому кварталі поточного року.

РУДІ ЛУХМАН: «ТАКОГО ГУМАНІЗМУ, ЯК В УКРАЇНІ, НЕМАЄ НІДЕ В СВІТІ»

Заступник голови представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) Руді Лухман відзначив, що в Україні є дуже багато організацій і простих людей, які допомагають і які хочуть бути партнерами ЮНІСЕФ. Лухман розповів про «вражаюче бажання» українців допомагати вимушеним переселенцям, зокрема,

дітям. «Те, що ми бачимо в Україні, це вражаюче бажання людей допомагати, це почуття всеохоплюючої солідарності. Відверто скажу, це унікальне. Такого гуманізму ми не бачили ніде в світі», – сказав Лухман.

Представник ЮНІСЕФ наголосив, що з початку конфлікту на Сході України звідти виїхало понад 50 тисяч осіб, половина з них – діти. Вони потребують усього, що потрібно дітям – від підгузків до іграшок. Протягом травня ЮНІСЕФ провів дослідження з метою визначити рівень і джерела стресу дітей, їхні механізми пристосування до обставин і здатність представників місцевої громади надати дітям підтримку. Опитували дітей у Донецькій області.

«Дослідження виявило, що близько половини дітей віком від 7 до 18 років були свідками подій, пов'язаних з війною, зокрема, вони бачили танки та військову техніку, бойові дії, були очевидцями поранень знайомих людей, погрожування з боку людей зі зброєю. Деякі діти стали свідками вбивств», – йдеться у звіті. Більшість дітей, що пережили ці страхітливі події, зазначили, що почуваються наляканими, відчувають негативні емоції, такі як страх, злість, сум, страждають від порушення сну і проблем із концентрацією уваги.

ПРИКАРПАТСЬКИЙ СЕЛЯНИН ПОДАРУВАВ ВІЙСЬКУ ВЛАСНИЙ БТР

Мешканець прикарпатського села Пістинь, що на Івано-Франківщині, Петро Третяк вирішив подарувати українській армії власний БТР.

Військову бронемашину півроку тому чоловік купив у хмельницьких бізнесменів, таким чином урятувавши її від різання на металобрухт.

У домашньому господарстві, каже Третяк, ця «річ» виявилася геть непотрібною. Тож, після капітального ремонту, БТР просто стояв у гаражі. За словами селянина, машина в ідеальному стані, має всі документи і навіть номери. У середу, 2 липня, Третяк освятив БТР та відправив його до Луганська – батальйону «Айдар».

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА-УКРАЇНА

Щороку в розпал літа американці відзначають День незалежності – чергову річницю підписання Декларації незалежності США 1776 року. Проголосивши незалежність від Великої Британії, Декларація фактично стала актом, який засвідчив появу на планеті нової держави – Сполучених Штатів Америки. Традиція святкування цієї дати почала формуватися вже наступного після проголошення Декларації року – в 1777 році у Брістолі річницю відзначили салютом з 13 пострілів – за кількістю штатів, що тоді входили до складу США. Остаточний статус державного свята 4 липня отримало аж у 1938 році. Прикметно, що за багаторічну історію свята у розмовній мові американців майже зник власне термін «День Незалежності» – переважно американці кажуть просто «Fourth of July». Для багатьох з них ця дата, крім прямого сенсу, означає день розваг, феєрверків, святкових салютів, барбекю та концертів.

Втім, цього дня серйозні американські видання неодмінно ставлять запитання «Як вплинули події 1776 року на інші держави світу?», «Чи поширилася виборена на полях битв американська свобода далі планетою?» Для нас, українців, яких на теренах США мешкає щонайменше мільйон, вкрай важливо саме нині, коли щойно закінчилася наша власна революція, провести паралелі з Американською революцією і вже вкотре, слідом за нашим Кобзарем запитати: «Коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом?»

Від самого початку Американська революція впливала так чи інакше на українське буття. І це не випадково. У масовій свідомості донині домінує образ такого собі «козака-нетяги», у якого «шапка-бирка, зверху дірка», і який уміє тільки пити-гуляти та героїчно воювати. Між тим реєстрове козацтво – це не тільки професійні вояки, це й вільні землероби, по-сьогоднішньому – фермери. Фермерський тип сільського господарства (передусім землеробство та скотарство) XVIII століття бурхливо розвивався і на Запорожжі. А козацька старшина далеко не вся нагадувала гоголівських «старосвітських поміщиків» (то були її нащадки, які жили відчужено іншим життям); досить сказати, що останній гетьман Кирило Розумовський мав наміри запросити бібліотекарем до своєї столиці Глухова Жан-Жака Руссо – але з якихось причин не склалося...

Іншими словами, хоча в ті часи й не було інтернету, відтак інформація з-за океану доходила до України за кілька місяців, але вона доходила – і тут було кому робити з неї правильні висновки. Але висновки робили і в Петербурзі. Зокрема, після вістки про Перший Континентальний конгрес (5 вересня-26 жовтня 1774 року), на який зібралися делегати 12-ти заокеанських колоній Великої Британії і який виробив низку документів для закріплення своїх самоврядних прав. Зокрема, було опубліковано «Декларацію прав і скарг», яка містила заяву про право амери-

канських колоній на «життя, свободу і власність», й ухвалене рішення про торговельний бойкот метрополії: з 1 грудня 1774 року було заборонено як продаж американських товарів англіїцям, так і купівлю британських товарів. Порушників бойкоту обмазували дьогтем, викачували голяка в пір'ї і в такому вигляді возили вулицями міст. Діяло чудово – за наступний рік торгівля колоній з Британією скоротилася на 97%. А ще було ухвалено рішення скликати влітку наступного року Другий Континентальний конгрес, на якому мали розглянути питання про формування власного війська.

Чи існує зв'язок між цими подіями в Північній Америці та діями влади Російської імперії на українських теренах? Без сумніву. Попри скасування гетьманської влади, залишалися чималі козацькі маси, не надто вдоволені старшиною, залишалася За-

Підписання Декларації Незалежності США. Джон Трамбул. 1819 р.

238 ЛІТ З НОВИМ І ПРАВЕДНИМ ЗАКОНОМ

4 липня Америка відзначатиме чергову річницю своєї незалежності

порозька Січ, хоча й із сильно урізаними правами та територіальними володіннями. А на додачу в Україні здавна також використовували дьоготь в цілях маркування осіб неправильної поведінки... Йот у квітні 1775 року Григорій Потьомкін виступив на засіданні царського уряду з проектом ліквідації Запорозької Січі, а на початку червня російські війська на чолі з генералом Текелієм, які поверталися з турецького театру воєнних дій, оточили січову фортецю і змусили її капітулювати.

Запорозьке військо було оголошено розпущеним, фермерське землевладіння ліквідовувалося, землі переходили поміщикам-великоросам і різного роду переселенцям із європейських країн. Хоча сам Потьомкін, слід віддати йому належне, намагався зберегти у Причорномор'ї козацький спосіб ведення сільського господарства, наочно переконавшись у його більшій, порівняно з поміщицькими латифундіями, продуктивності, але навіть йому, майже всесильному фаворитові імператриці, це не вдалося.

Затим колишні британські колонії об'єдналися в Сполучені Штати, створили армію, розпочали тривалу війну за незалежність, ідеї американської революції ставали дедалі більш знайомими в Європі – Петербург же відповідав діями задля поневолення України. 1781 року на території Гетьманщини відбулася ліквідація полково-сотенного устрою, натомість бути утворені намісництва. 1783 року були закріпачені селяни Лівобережної України. Отож, зовсім не на порожньому місці постало Шевченкове: «Коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом?»

Поява Джорджа Вашингтона на обширі світової історії припадає, за дивним збігом обставин, саме на те літо, коли було зруйновано осереддя вольниці у Східній Європі – Січ. Відставний полковник Вашингтон і до цього брав участь у політиці – його обирали до Законодавчих зборів Вірджинії, він був членом Першого Континентального конгресу. Спершу він схилився до угод з Британією, але після перших сутичок з королівським військом рішуче відкинув будь-які ідеї компромісу – він

вдягнув військову форму і закликав до збройного захисту свободи і незалежності тепер уже колишніх колоній. Другий Континентальний конгрес 14 липня 1775 року одностайно обрав його – тепер уже генерала – командувачем Континентальною армією.

Насправді ж цю армію ще належало створити з міліції різних штатів та інших нерегулярних формувань. І Вашингтону це вдалося. Не одразу, після низки поразок і відступів, але все ж регулярна армія Сполучених Штатів постала.

До речі, якраз з'явилася і сама назва нової держави. 15 травня 1776 року Континентальний конгрес видав документ, за яким жителям колоній пропонувалося відмовитися від клятви вірності англійській короні. 4 липня 1776 року конгресмени ухвалили й підписали Декларацію Незалежності, яка стала найважливішим документом, виробленим упродовж діяльності цього представницького органу. Декларація стала першим документом, в якому колонії йменувалися «Сполученими Штатами Америки». А 15 листопада 1777 року були видані «Статті Конфедерації», які стали першим конституційним документом Сполучених Штатів.

Звернімо увагу на ще одну сюжетну лінію: свого часу Пилип Орлік формулює, а козацька Рада ухвалює «Вивід прав України» з обґрунтуванням прав української нації на свободу і переліком несправедливостей, які чинила царська влада Московщини. Затим іде власне Конституція, яка стверджує права і свободи громадян Козацької республіки, структуру її влади. Так само Декларація незалежності США містить обґрунтування права американців на свободу й описання утисків, яких вони зазнавали від англійського короля, а потім уже сам Основний Закон веде мову про новий державний устрій. Звісно, ніхто у Штатах не знав про Конституцію Орлика і не наслідував її; мова про інше – про чимось схожу логіку подій по два боки Атлантики і про одностайну правову й політичну культуру, притаманну як освіченим козацьким старшинам, так і дітям часів Американської революції.

Та повернімося до подій Першої війни за незалежність, як її називають у США (була ще й друга, у 1812-1814 роках). Загалом невдала кампанія 1776 року мала наслідком втечу Конгресу з Філадельфії до Балтімору, відступ розбитої армії на південь і надання 12 грудня Вашингтону диктаторських повноважень. Після цього реорганізована армія здобуває низку перемог, найзнаменнішою з яких стала перемога у битві біля Саратоги 17 жовтня 1777 року. Майже всі центральні штати було звільнено; після низки інших битв війна закінчилася 19 листопада 1781 року капітуляцією британської армії поблизу Йорктауна, після чого військові дії на території США практично припинилися. Мирну угоду ж було підписано в Парижі у вересні 1783 року. У листопаді того ж року, коли вістка про це надійшла до Штатів, Вашингтон подав у відставку.

Цей рік було ознаменовано ще однією знаковою подією: чи не єдиною в історії Сполучених Штатів спробою вчинити військовий переворот. Група офіцерів Континентальної армії, незадоволена неефективною діяльністю Конгресу, мала намір розігнати цей представницький орган й оголосити генерала Вашингтона або президентом, або навіть королем. Ця спроба відома під назвою Нью-бурзької змови. Проте Вашингтон виявився вищим за спокусу необмеженої влади: він навів порядок серед офіцерського корпусу, закріпив принцип підпорядкування військового керівництва цивільному і тільки після цього склав повноваження. А вже по тому написав листа до урядів штатів, радячи їм посилити центральну владу, щоб зробити її ефективною та уникнути розпаду країни.

Переїхавши до свого маєтку, Вашингтон не полишив політики. Він усіма можливими засобами доводив необхідність посилення центральної влади, і не випадково його одностайно обрали головою Конституційного конвенту в Філадельфії, який ухвалив 1787 року Конституцію США, чинну й донині. Підтримка конституції Вашингтоном багато в чому сприяла її рати-

фікації всіма штатами. І знову-таки, популярність Вашингтона зумовила його одностайне обрання колегою виборників першим президентом держави. Цю посаду він обійняв 30 квітня 1789 року. А 1792 року його одностайно переобрали на новий термін. Вашингтон залишається єдиним президентом США, за якого проголосували всі члени колегії виборників.

Вісім років президентства Вашингтона заклали підвалини американської демократії. Глава держави демонстрував повагу до законів, намагався підтримувати ділові взаємини з Конгресом, не зловживав своїм правом вето, сприяв ухваленню перших десяти поправок до Конституції (уславленого Біля про права), а водночас жорстко і рішуче придушував неминучі за тих складних обставин антиурядові заворушення. А от що йому не вдалося – так це заснувати Національну академію наук: неодноразові президентські виступи з цього приводу в Конгресі не одержали підтримки.

А ще за його президентства почалося зведення столиці, яку неофіційно звали тоді «Джорджтауном» чи «Джорджією». Це було перше місто в США, забудоване за чітким планом; Вашингтон особисто обрав місце для президентської резиденції, званої сьогодні як Білий дім. Але він не зайняв його, хоча мав можливість: перший президент США відмовився балотуватися на третій термін, хоча йому пропонували, і тим самим заклав традицію неминучої ротации найпершого посадовця держави.

Помер Джордж Вашингтон від пневмонії у ніч із 14 на 15 грудня 1799 року. А за рік перед цим у Петербурзі вийшли друком три перші пісні поеми Івана Котляревського «Енеїда», натхненні ідеалами свободи та республіканізму...

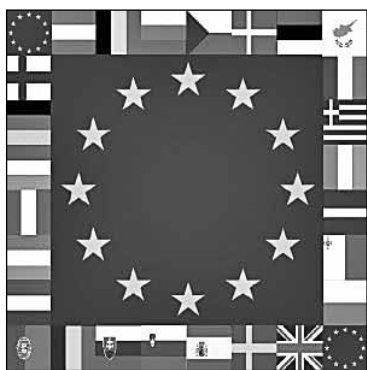
Ось так у XVIII столітті перегукувалися американська та українська історії. Але чи можна вважати, що цей перегук закінчився, доки не прийшов до нас свій, український Вашингтон, який зумів би твердою рукою відстоювати свободу людей та національні інтереси, а водночас не прагнути до самовладдя?

Сергій Грабовський

В АМЕРИЦІ

США ПРИВІТАЛИ
УКРАЇНУ, МОЛДОВУ
ТА ГРУЗІЮ З
ПІДПИСАННЯМ УГОДИ
ПРО АСОЦІАЦІЮ З ЄС

Підписана угода з ЄС – це великий крок у напрямку інтеграції країн Східного партнерства з Євросоюзом. Сполучені Штати вітають Україну, Молдову й Грузію з підписанням цієї угоди та створенням глибокої та всеосяжної зони вільної торгівлі з ЄС. Про це 27 червня заявив держсекретар США Джон Керрі.

«Ці угоди пов'язують східних сусідів ЄС з єдиним ринком і відкривають нові можливості для торгівлі та співпраці. Молдова, Грузія та Україна дали сигнал про їхню готовність до важливих економічних та юридичних реформ, які зроблять їх сильнішими та динамічнішими демократіями», – сказав держсекретар США, наголосивши, що США продовжуватимуть підтримувати територіальну цілісність Молдови, Грузії та України. Він також запевнив у підтримці Кишинєва, Тбілісі та Києва під час проведення реформ.

Як відомо, 27 червня 2014 року Україна, Молдова та Грузія підписали угоди про асоціацію з Євросоюзом.

ВАШИНГТОН ГОТОВИЙ
ВВЕСТИ ПРОТИ МОСКВИ
НОВІ САНКЦІЇ

Росія досі не зробила необхідних кроків для деескалації ситуації на сході України.

Про це 30 червня заявила представник Державного департаменту США Джен Псаки.

«Росія досі не зробила кроків, до яких її закликали США і президент України Порошенко», – сказала вона, відзначивши, що раніше Москва вдалася до низки «позитивних заходів», спрямованих на стабілізацію ситуації в Україні, однак, на її думку, їх недостатньо для врегулювання української кризи.

«Досі надходить інформація про присутність на сході України бойовиків з Росії, про те, що підтримувані Росією сепаратисти здійснюють атаки на позиції українських військових, що на кордоні з Україною досі розміщено російські війська, а також про те, що в Україні, як і раніше, знаходяться добре вишколені й озброєні російські диверсанти, що представляють загрозу для українців», – заявила представник держдепу і додала, що США спільно зі своїми союзниками готові ввести додаткові санкції проти Росії, в тому числі й секторальні, в разі, якщо «цього вимагатимуть обставини».

За словами Псаки, саме українська сторона виступила ініціатором перемир'я, якого, однак, підтримувани Росією сепаратисти відмовилися дотримуватися.

ПЕНТАГОН: РОСІЯ
ВЕДЕ ПРОТИ УКРАЇНИ
СПРАВЖНЮ ВІЙНУ

У Пентагоні заявили, що Росія збільшує присутність своїх військ на кордоні з Україною та не бачать за декларативними заявами Путіна реальної деескалації конфлікту. Про це 1 липня заявив командувач сил НАТО в Європі, американський генерал Філіп Брідлав.

За його словами, у світлі агресивної поведінки Росії в Україні НАТО готове захищати своїх європейських партнерів. При цьому генерал визнав, що саме Росія не лише підтримує сепаратистів, але й за допомогою своїх військовиків-диверсантів воює проти України.

«Факти свідчать самі за себе – ми чуємо з Москви гарну риторику про мир і спокій, але разом з тим спостерігаємо продовження конфлікту, його підтримку зі сходу через українсько-російський кордон. І поки ми не побачимо зміни ситуації на місці, ми маємо бути дуже уважними», – зазначив Брідлав.

Також він заявив, що нині США спостерігають на східних кордонах України «понад 7 батальйонів російських військовиків та велику кількість малих оперативних груп, і це не допомагає вирішенню ситуації».

ДЖОН КЕРРІ ОБГОВОРИВ
ПЕРСПЕКТИВИ
БОРотьБИ ІЗ
СУНІТСЬКИМИ
ЕКСТРЕМІСТАМИ

Лідер сирійської опозиції Ахмед Аль-Джарба сказав 27 червня державному секретареві США Джону Керрі в Джидді (Саудівська Аравія), що війна проти тероризму в Сирії мусить бути сильніша, ніж будь-коли в минулому. Він попросив більше допомоги від Сполучених Штатів та Саудівської Аравії в час, коли сирійські повстанці ведуть боротьбу як проти військ президента Башара аль-Асада, так

і проти екстремістського угруповання «Ісламська держава Іраку й Леванту». Це угруповання відокремилася від терористичної мережі Аль-Каїди.

Держсекретар Керрі заявив Джарбі, що повстанці поміркованіших поглядів матимуть вирішальне значення в боротьбі з екстремістами з «Ісламської держави Іраку і Леванту». Дж.Керрі перебував минулого тижня на Близькому Сході, щоб заохотити регіональних лідерів придушити загрозу з боку ісламського екстремізму, викликаного конфліктами в Сирії та Іраку. Тим часом, Білий дім повідомив про виділення 500 мільйонів доларів на бойову підготовку сирійських повстанців для боротьби з угрупованням «Ісламська держава Іраку і Леванту».

У АНБ ЗІЗНАЛИСЯ, ЩО
ШПИГУВАЛИ ЗА 89
ТИСЯЧАМИ «ОБ'ЄКТІВ»

Агентство національної безпеки (АНБ) США представило у Вашингтоні доповідь, з якої випливає, що в 2013 році організація вела стеження за 89 138 «об'єктами» за кордоном.

Поняття «об'єкт» у доповіді не уточнюється – за ним можуть стояти як окремі люди, так і цілі організації, що в багато разів збільшує кількість потенційних жертв стеження.

Стеження за громадянами інших країн здійснювалася в рамках законодавства Сполучених Штатів, що передбачає для іноземців, які мешкають за кордоном, більш низький рівень захисту від шпигунства американських спецслужб, ніж для мешканців США.

Раніше АНБ визнало, що «помилково» побічно збирало дані й про американців.

Як відомо, з документів, оприлюднених екс-співробітником АНБ Едвардом Сноуденом, спецслужби США багато років здійснювали контроль за телефонними розмовами та інтернет-листуванням окремих осіб і організацій по всьому світу.

Об'єктами їхнього прослуховування були й відомі політики, в тому числі канцлер Німеччини Ангела Меркель.

ПОСТРІЛИ В НОВОМУ
ОРЛЕАНІ

Кількість постраждалих внаслідок безладної стрілянини в Новому Орлеані (штат Луїзіана) збільшилася до дев'яти осіб. Про це повідомили в поліції міста.

Постріли пролунали вранці 29 червня в старовинному кварталі на вулиці Бурбон-стріт, який є популярним місцем для туристів. Серед постраждалих – жінка, яка отримала тяжке поранення (вона перебуває в реанімації). Стан інших поранених оцінюється лікарями як стабільний. Поліція розшукує злочинця.

НА ЗАХИСТ «ЗОЛОТИХ
ВОРІТ» ВІД САМОГУБЦІВ
ВИТРАТЯТЬ 76
МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ

Влада Сан-Франциско схвалила виділення фінансування на спорудження конструкцій на знаменитому мості «Золоті ворота», що перешкоджатимуть самогубцям здійснювати стрибки. З моменту свого відкриття в 1937 році і до теперішнього часу свій «останній стрибок» з нього зробили понад 1400 осіб.

З необхідних 76 мільйонів доларів 20 мільйонів будуть виділені з коштів, зібраних за проїзд мостом, 49 мільйонів спрямують з федерального бюджету США і ще сім мільйонів – від штату Каліфорнія. Рідні самогубців, що раніше кинулися до низу головою з цього мосту, палко вітали рішення чиновників.

Місцева влада вже не одне десятиліття розглядала цю проблему. Зокрема, пропонувалося встановити спеціальні сітки, високі перила, проте з ряду причин варіанти відкидалися. У 2010 році дирекція мосту сертифікувала проект установки страхувальної сітки по обидва боки прогону, шириною близько шести метрів, однак він досі не реалізований через фінансові проблеми.

У 2012 році президент Барак Обама постановив, що проекти, пов'язані з установкою конструкцій, що забезпечують безпеку людей, можуть отримувати фінансування з федерального бюджету. Роботи, як очікується, почнуться вже наступного року, а завершити реконструкцію планується в 2018-му.

МІШЕЛЬ ОБАМА
ОЧОЛИЛА РЕЙТИНГ
НАСТИЛЬНІШИХ ЖІНОК
АМЕРИКИ

Дружина президента США Мішель Обама опинилася на першому місці в рейтингу найстильніших жінок країни за версією журналу Harper's Bazaar. До списку ввійшли 11 представниць прекрас-

ної статі – актрис, співачок та моделей. Останнє місце серед найелегантніших жінок Америки посіла Мадонна.

Рейтинг складався з десяти пунктів, однак до нього ввійшли 11 жінок, оскільки укладачі розділили друге місце між сестрами-близнючками Мері-Кейт та Ешлі Олсенів.

Топ-список формувалася без будь-якої методології, головними критеріями були особисті симпатії редакції журналу. Однак автори дали пояснення, чому та чи інша знаменитість потрапила до рейтингу. Наприклад, Мішель Обама модні експерти похвалили за відданість демократичним маркам одягу, котрі, на їхню думку, виглядають на першій леді доволі ефектно. А правничку Ернесту Гемінгвея модельку Дрі Гемінгвей внесли до списку за вміння в одному образі «поєднувати непоєднуване».

МОНІКА ЛЕВІНСЬКИ
РОЗПОВІДА
ПРО НАЙГІРШИЙ ДЕНЬ
У СВОЄМУ ЖИТТІ

Моніка Левінська розповіла в інтерв'ю телеканалу National Geographic про найгірші дні в своєму житті, що настали після її роману з президентом США Біллом Клінтоном.

«Я була найбільш згнєбленою жінкою в світі», – сказала вона про публікацію у вересні 1998 року 445-сторінкової доповіді спецкурора Кеннета Старра. За словами Левінської, цей день був найстрахітливішим у її житті.

«Вирвати в мене мою оповідь, включити її в доповідь Старра, включити все те, що було витягнуто з мого комп'ютера... Це було порушенням усіх прав», – сказала 40-річна Моніка Левінська, яку називають «найвідомішою стажеркою Білого дому».

Перше з 2003 року інтерв'ю Моніки Левінської було показано 29 червня в рамках проекту «90-ті: останнє велике десятиліття». У травні цього року Моніка Левінська несподівано повернулася в поле зору громадськості, опублікувавши статтю в одному із журналів. Тоді вона написала, що «настав час спалити берет, закопати синю сукню й рухатися далі».

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

4 – 6 липня 2014

ФЕСТИВАЛЬ

НАДІЯ Є!!!

Оселя СУМ

8853 Route 209

Ellenville, NY

Мотор ролла

субота, 5 липня - о 9 годині

мега рок концерт -
з майдану до США!За додатковою інформацією відвідайте
cym.org/us-ellenvilleSELF RELIANCE NEW YORK
FEDERAL CREDIT UNIONСАМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Find us: Oselia CYM Ellenville

Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY
www.soyuzivka.com; 845-626-5641

СОЮЗІВКА

8ий Фестиваль Майдан солідарності

11,12,13 Липня

Спеціальний гість—**РУСЛАНА**

ОЛЕГ СКРИПКА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

Гурт «PAPA DUKE»

СОФІЯ ФЕДИНА

ВІКТОР МІШАЛОВ

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ

ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

«РУСАЛКА» АНСАМБЛЬ

ХОР ДУМКА

Фестиваль організований під
патронатом Посольства України

П'ЯТНИЦЯ
БЕНКЕТ
БЕНЕФІС
благодійна
підтримка
Україні

Вступ-\$30

Спектакль-концерти, цілоденний «Фільм-фест»—
Майдан, чемпіонат поїдання вареників, продюсер А.
Гутмакер, смачна традиційна кухня, вечірня забава/
танці- «Фата Морґана», ярмарок фольклору,
Виставка «Українське село», та багато більше. ..

Маршрутка для гостей готелю HUDSON VALLEY
1-888-9-HUDSON * VIP паркування— \$20 (обмежені
місця) * Автобуси з Бруклін—New Tours 718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

UKRAINE
INTERNATIONAL
AIRLINES

UIA

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ЛІТО – пора відпочинку і подорожей. Вирушайте у дорогу з кредитною картою SUMA VISA, яка має низький збір за міжнародні транзакції – від 0.8% до 1%.

Задумайтесь, чи варто далі платити за оренду житла, чи краще стати власником? Наприклад, при купівлі кондо або CO-OP за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні. Якщо ні, то скільки дивідендів вони платять?

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Виставка до 200-ліття від дня народження
Тараса Шевченка (1814-1861)
з оригінальними творами з Києва

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА

Український Музей 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org
Museum hours: Wednesday – Sunday, 11:30 a.m. – 5:00 p.m.

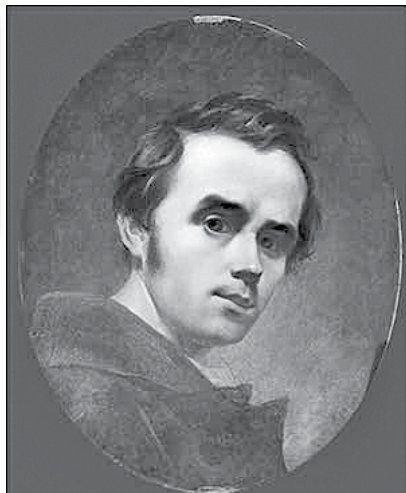
Від 29го червня до
2го листопада 2014 р.

У ГРОМАДІ

В Українському музеї в Нью-Йорку відкрито виставку «Тарас Шевченко: поет, художник, ікона», на якій представлено 50 оригінальних полотен Великого Кобзаря

«Катерина», «Циганка-ворожка», «Автопортрет зі свічкою», «Старости», «Батьківська хата»... Скільки разів кожен з нас бачив репродукції цих Шевченкових полотен у найрізноманітніших варіаціях: на обкладинках журналів, у щоденних газетах, в настінних календарях... Сьогодні Український музей у Нью-Йорку дарує можливість кожному бажаючому побачити їхні оригінали на власні очі – 29 червня в його залах відкрито виставку «Тарас Шевченко: поет, художник, ікона», де представлено 50 автентичних полотен Великого Кобзаря.

Оригінальні твори та деякі інші ексклюзивні експонати надано Національним музеєм Тараса Шевченка в Києві, а сама виставка стала можливою завдяки щедрій підтримці цілої низки спонсорів та меценатів. І це без перебільшення неабияка ласка й вияв величезної поваги та довіри до американського українства з боку Української держави, бо оригінальні твори Тараса Шевченка за всю їх історію виїздили за межі країни лише двічі, сьогоднішній виїзд – третій. Ось чому виставка, яку титанічними зусиллями щойно відкрито в Нью-Йорку, – унікальна за всіма параметрами.

Тарас Шевченко. Автопортрет. С.-Петербург, 1840, полотно, олія

Тарас Шевченко. Катерина. С.-Петербург, 1842, полотно, олія

Христина Чорпіта біля оригінального твору Т.Шевченка «Мойсей добуває воду із скелі», який зберігається в її приватній колекції

28 червня, в суботу, під час урочистого відкриття для членів музею та меценатів, де зібрався воістину цвіт української Америки, про це говорили голова управи Українського музею Рената Голод, його директорка Марія Шуст, голова Союзу українців Америки Маріянна Заяць, головна хранителька мистецьких творів Тараса Шевченка в Національному музеї його імені в Києві Юлія Шиленко, куратор виставки, відомий шевченкознавець, професор Гарвардського університету Григорій Грабович.

Нью-Йоркська збірка з Національного музею Шевченка охоплює майже все життя художника. Зокрема, вона містить п'ятдесят його оригінальних творів, серед яких є один, який зберігається в США, у мистецькій галереї Христини Чорпіти у Філадельфії (штат

Пенсильванія). Вона також взяла участь в урочистому відкритті.

– Цей твір називається «Мойсей добуває воду із скелі». Ми з чоловіком купили його десь у 1970-ті роки від одного поляка. Я студіювала тоді мистецтвознавство в школі мистецтв Фундації Барнста (Barnes Foundation), при ній є музей. І якось ми зустрілися там з одним паном – поляком за національністю, який приїздив до Філадельфії з Нью-Йорку. Він їздив до Польщі і казав, що привіз звідти до Америки одну працю Тараса Шевченка. Знаючи, що я цікавилася мистецтвом, запропонував її мені. Ми порадилися з чоловіком й купили, заплативши невеликі гроші. Цей твір оглядали різні експерти, я маю часописи, де мистецтвознавці сперечалися, чи то є оригінал, копія чи підробка. Але я сама провадила

мистецькою галереєю й трохи на тому розуміюся. Відколи ж Україна стала вільною й відкрили, так би мовити, браму, то я багато часу проводжу в Україні й живу тепер Україною...

Відкриття цієї виставки планувалося на кінець березня, але затрималося через політичну кризу в Україні. «Зрештою, всі перепони для надання експонатів було подолано завдяки допомозі та співпраці з боку перехідного українського уряду й Міністерства культури зокрема, – розповідає Ганя Кріль, координатор програм Українського музею. – Нас спочатку це дуже засмутило, бо хотілося приурочити її все-таки до 200-ліття від дня народження Шевченка, Але, можливо, в тому, що все так розв'язалося, аж тепер є своя закономірність. Ви, напевне, знаєте про міжнародну суперечку довкола ювелірних виробів із скіфського золота з виставки «Крим – золотий острів у Чорному морі», що з липня минулого року подорожує Європою, а тепер експонується в Нідерландах. З анексією Криму Росія вимагає, щоб всі ці золоті експонати було повернуто до окупованого нею Криму. Правда, за останніми даними, міністерство закордонних справ Нідерландів визнало всі ці експонати власністю Української держави. Політична ситуація довкола України з боку Росії непрогнозована, уявіть, що щось подібне могло б статися й з оригінальними творами Тараса Шевченка...»

Виставка «Тарас Шевченко: поет, художник, ікона» триватиме до 2 листопада нинішнього року. Український музей у Нью-Йорку знаходиться за адресою: 222 East 6th Street New York, NY 10003

Катерина Боруш

НА СНІДАНОК ДО СКОТТА СТРИНГЕРА

Представники української громади взяли участь в зустрічі з Головним контролером Нью-Йорка

Минулої п'ятниці, 27 червня, до мангетенського офісу Скотта Стрингера, ревізора Нью-Йорка (City Comptroller), на незвичний сніданок було запрошено представників різних районів міста, віровизнань, національностей, професій та вікових категорій, серед яких – і представників української громади. В зустрічі взяли участь, зокрема, голова Асоціації вихідців з України Павло Маковський та активісти громадської організації «РАЗОМ» Ольга Яричківська й Нестор Музичка.

Присутніх привітав депутат Асамблеї штату Алек Брук-Красний та депутат міськради Марк Трейгер. Головного контролера міста представив його помічник, великий приятель україн-

На знімку (зліва направо): Оля Яричківська, Скотт Стрингер, Павло Маковський та Нестор Музичка

ської громади Нью-Йорка, який свого часу навчався у Львові, Арі Каган. Він, зокрема, підкреслив, що протягом усього свого життя й політичної кар'єри Скотт Стрингер підтримував найтісніші й теплі взаємини з іммігрантами з пострадянського простору. До речі, його дідусь і бабуса приїхали до Америки з теренів сучасної України.

Звертаючись до гостей, Скотт Стрингер високо оцінив внесок нью-йоркських іммігрантів в економіку, культуру, науку, медицину, освіту міста Великого яблука. Він наголосив також на основних цінностях, якими керуються іммігранти новітньої хвилі-вихідці з країн колишнього Радянського Союзу: працьовитість, сімейність, спрага до знань, бажання досягнути

поставленої мети, патріотизм, шанобливе ставлення й вдячність США – країні, яка гостинно дала їм прихисток і всі можливості для розкриття своїх талантів та вмінь.

Особливу увагу ревізор міста приділив українській громаді, з якою в нього склалися ділові й теплі взаємини ще в період роботи президентом Мангетена.

Вл. інф.

КОНКУРС ІМЕНІ
МАРУСІ БЕК
ПРОДОВЖЕНО
ДО 30 СЕРПНЯ

З метою заохочення більшої кількості учасників й задля гідного відзначення 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка, Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) вирішила продовжити 31-й літературний конкурс імені Марусі Бек до 30 серпня цього року.

Маруся Бек – перша жінка-мер Детройту

Тема «Жінка в творах та картинах Т. Г. Шевченка» й основні умови, оголошені раніше, залишаються незмінними. Друковані твори українською мовою з переліком використаних першоджерел просимо надсилати на електронну адресу СФУЖО: wfuwo@rogers.com

Повнішу інформацію можна отримати на інтернет-сторінці: www.wfuwo.com

Ірина Паттен, координатор конкурсу

З ПЕРШИХ УСТ

Наша співрозмовниця: **Маріянна ЗАЯЦЬ** – голова Союзу українок Америки (СУА) з 2008 року. Народилася в Монреалі (Канада) в родині українських іммігрантів (мати приїхала до Канади в 1929 році, а батько – після Другої світової війни). Закінчила з відзнакою (Magna Cum Laude) Державний університет Нью-Йорка (CUNY - New Paltz) за фахом «бухгалтер-фінансист». Голова й співзасновниця 95-го відділу СУА (Кергонксон-Покипсі, штат Нью-Йорк). Протягом 2002-2005 років – голова Округу Центрального Нью-Йорку, голова Конвенційного Комітету XXVII Конвенції СУА, яка відбулася в столиці штату Нью-Йорк Олбані в травні 2005 р., з 2007 року належить до управи Українського музею в Нью-Йорку. Заміжня, разом з чоловіком виховали трьох дітей, має внучку та внука. З 1971 року й до сьогодні (крім трьох років, коли перебувала в Лондоні (Англія), мешкає в Покипсі (штат Нью-Йорк).

* * *

– Щойно завершилася ювілейна XXX Конвенція СУА й Вас переобрано головою Союзу українок Америки на нову каденцію – вітаємо! Які основні підсумки цього форуму?

– Про підсумки конвенції можна прочитати в резолюціях конвенції, відвідавши інтернет-сторінку www.unwla.org. Наші досягнення – численні, вагомі, важливі, ми по праву пишаємося ними, гордимось усіма союзницями, які вклали у них свою працю, здібності й частинку серця. Союз українок Америки стоїть на порозі свого 90-ліття й під час XXX Конвенції ми згадували та дякували справжнім героїням цього ювілею, тим жінкам, які поставили міцні підвалини під будову нашої організації й вклали так багато праці для загального добра. Під час урочистого бенкету в своїй промові я згадувала Наталю Кобринську, видатну українську письменницю й організаторку жіночого руху XIX століття, яка писала, що потрібно «йти крок за кроком, добиватися вищого розвою людства, поборювати назадишні переконання, доказувати силу і спосібність, дану жінці природою, пробивати свіжі шляхи в майбутнє...». Вірю, що ці слова віддзеркалюють філософію й досягнення СУА загалом і за минулих 6 років, зокрема. Від імені нашої новообраної управи, я запевняла, що ми й далі виконуватимемо ці дорогі слова Наталі Кобринської.

– Назвіть три справи з робіт СУА останніх п'яти років, які, на Ваш погляд, мали найбільший розголос і коефіцієнт корисної дії?

– Найперше, це наше партнерство з доктором Геннадієм Фузайловим із Масачусетської

лікарні, з командою якого нас, кажучи словами Наталі Кобринської, ефективно поєднує інтелектуальний і фізичний розвій людства. Полягає воно в допомозі лікувати в Україні дітей з опіковими травмами та включає семінари для українських лікарів. У вересні 2011-го року наша співпраця з доктором Фузайловим і Shriner's Clinic принесла перший значний результат – СУА став спонсором першого в Східній Європі проекту – Shriner's Outreach Clinic – програми американської клініки «Шрайнерс» для підтримки дитячих лікарень Східної Європи, яку розпочали втілювати у Львові. Цей проект було здійснено в Україні повторно – у вересні 2012-го і 2013-го років.

Кожного року доктор Фузайлов з командою лікарів (хірургом Деніелом Дрісколлом) і медсестрами приїжджають до Львова, діагностують стан дітей з опіковими травмами, оперують пацієнтів разом з доктором Савчином зі Львова та розробляють план подаль-

Маріянна Заяць, голова Союзу українок Америки

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА: ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВТРА

23-26 травня в місті Tarrytown (штат Нью-Йорк) під гаслом «Майбутнє Союзу українок Америки – в наших руках» відбулася XXX Конвенція СУА. Головою цієї організації на наступну каденцію переобрано Маріянну Заяць, яка в інтерв'ю нашому тижневику розмірковує про місце й роль жіночого руху в сучасному житті Америки, України та нашої громади

Делегатки XXX конвенції СУА

шого лікування. Вони також рекомендують, кого з пацієнтів потрібно перевезти до Бостону для подальшого, складнішого, але безкоштовного лікування. Під час цих щорічних візитів американські лікарі також проводять лекції для українських колег. Для дитячого опікового центру львівської лікарні №8 було придбано обладнання та медичні матеріали до нього.

Крім прямої допомоги в лікуванні дітей з опіковими травмами, СУА профінансував також відкриття «Навчального центру». На жаль, у зв'язку з останніми потрясіннями в Україні цей, без перебільшення, безцінний проект тимчасово було призупинено, але ми впевнені, що незалежно від подальшого розвитку подій в Україні, ми матимемо можливість продо-

вжувати цю співпрацю, бо доля дітей, їхнє здоров'я й життя – це найбільша цінність кожного суспільства.

По-друге, це Лекторій жіночих студій в Українському Католицькому Університеті у Львові, який дає можливість молодим українським жінкам розвинути знання про роль жінок у минулому та сучасному, як в Україні, так і поза її межами, й водночас розглянути гідне місце жінки в сучасній Україні.

Друга резолюція XXIX Конвенції СУА зобов'язувала Головну управу «вивчити можливість фінансування Лекторію жіночих студій в Українському Католицькому Університеті у Львові». Ми це виконали і на річному засіданні Головної управи СУА в жовтні 2011 року створили Фонд

Лекторію жіночих студій. Члени Головної управи одностайно підтримали цей проект. У закладенні новаторської програми жіночих студій СУА підкреслив своє переконання в тому, що освіта є, підкреслюю, ключем до сучасної й успішної України. Фонд СУА Лекторію жіночих студій в УКУ створив нам добре ім'я в наукових колах України, підвищив авторитет Союзу українок Америки в Україні, а також дав можливість зробити внесок у навчання українських молодих жінок і юнаків, збагатити їхній світогляд новими поглядами та залучити їх до дискусій на важливі суспільні теми.

І, по-третє, це електронний архів Союзу українок Америки, який охоплює 70 останніх років. Сьогодні всі числа часопису «Наше життя» й усі Конвенційні

книги можна знайти на нашій інтернет-сторінці www.unwla.org. Цей відкритий доступ, а також активна можливість пошуку всередині тексту кожного журналу та книги дають можливість дослідникам, зацікавленим у розвитку жіночого руху, зокрема тут, в Америці, досліджувати наш поступ. Тішимося, що завдяки такому електронному архіву зросла й загальна кількість відвідувачів нашої сторінки, а, отже, зацікавлення діяльністю союзників Америки.

– Жінка й Майдан. Цій темі було присвячено багато часу в ході Конвенції. Чи має ця тема продовження сьогодні, коли Майдан переміг?

– У грудні 2013 року наша організація дуже тихо й обережно почала збір коштів, щоб допомогти демонстрантам на Майда-

ні – реакція наших відділів і округ була швидкою, блискавичною, невідкладною. СУА не вкидав зібрані гроші у спільну скриньку для пожертв – ми хотіли забезпечити найбільш ефективно використання коштів наших благодійників і донорів. Це був складний, але дуже ефективний спосіб роботи. Кампанії з написання листів, демонстрації, петиції, поїздки до Білого дому для зустрічі з віце-президентом або членами Ради Безпеки при Президентові США, участь у позачергових засіданнях Ради Безпеки ООН, зустріч з прем'єр-міністром України Арсенієм Яценюком – і це ще не повний список діяльності СУА.

Під час Конвенції ми провели дискусійну панель про роль жінки на Майдані, в якій брали участь три дуже активні в жіночому русі гості з України – Марта Коломиєць, Наталка Карбовська, Марія Фуртак.

З листопада 2013 року й до сьогодні Україна й українська діаспора в усьому світі пережила і світлі дні, і чорні – від неповторного піднесення духу до невимовного болю. Ці переживання, на жаль, не закінчилися – наші серця й надалі вболівають за майбутнє України. Ми й далі продовжуємо фінансову підтримку пораних і родин, які лишилися без годувальників, стежимо за порушенням прав людини і обстоюємо ці права, поширюємо неупереджену інформацію про події в Україні й віримо, що правда все-таки переможе.

– Коли переглядаю старі світліни ХХ століття, не перестаю захоплюватися відвагою й величезною масовою самопопсватою союзниць українській справі: вони оголошували голодування, приковували себе до колон Білого дому, виходили на протести нескінченними колонами... Сьогодні таких фотосвідчень небагато. Змінилися часи й форми діяльності СУА чи союзники перестали фотографуватись для історії?

– Під час однієї з моїх поїздок до Вашингтона мені несподівано подумалося, що я йду слідами наших українських жінок з Нью-Йорку, які в 1925 році так само приїздили до Вашингтона, щоб бути голосом жінок України на Конгресі Міжнародної Ради Жінок. Я прибула до американської столиці, як і багато моїх попередниць – голів СУА з часу тих перших днів у 1925 році, щоб бути голосом наших українських братів і сестер. Так що діяльність СУА абсолютно не змінилася! Можливо, ми справді менше фотографуємося, так би мовити, «для історії», не так широко чи не настільки голосно повідомляємо про свої акції, але я у своїм щомісячній «слові» в журналі Союзу українок Америки «Наше життя» стараюся постійно розповідати про діяльність нашого членства у всіх сферах їхньої діяльності.

– Намалюйте образ-портрет сьогоднішньої середньостатистичної союзниці?

– СУА пишається тим, що поєднує генерації й «хвилі» імміграції – маємо в лавах нашого членства і «старші» відділи, яким потрібна підмога і відділи «середнього» віку, членкині яких вже виховали своїх дітей і мають часта бажання «віддати» себе громаді, а також зовсім «молоді» відділи, союзниці, які зацікавлені у вихованні своїх малят і творять «Світлички» під опікою СУА. Це так звана «четверта хвиля», яка поступово долучається до нашої спільної справи.

Церемонія запалення свічок на дереві життя

Тому мені дуже нелегко «написати» публічний «середньостатистичний» портрет союзниці. Ми дуже різні, але нас об'єднують спільні цінності й спільні справи.

– Ви неодноразово цитували Наталію Кобринську, яка все свідомо поєднала минуле з майбутнім, патріархальне з модерним. Залишившись у 27 років вдовою, вона відрізала своє довге розкішне волосся й поклала його в домовину своєму чоловікові, присягнувши таким чином йому на довічну вірність й з того часу більше ніколи не виходила заміж, а її улюбленим кольором став чорний. Інтелегентна, освічена християнка, вона свято берегла традицію, але разом з тим у своїх поглядах, кажучи мовою сучасної молодіжної України, належала до «продвинутих» модерністок. Однак коли вона захотіла об'єднати всі розсварені українські жіночі організації й започаткувати видавництво щоденної преси, за допомогою якої жінки, ще тісніше об'єдналися б для боротьби за свої права, її намагання не знайшли розуміння й підтримки серед львівського жіноцтва молодшого покоління... Чи існує сьогодні проблема спадкоємності українського жіночого руху в СУА? Мені здається, що доньки не дуже охоче продовжують справу своїх мам... Чи я помиляюся?

– Історія життя Наталії Кобринської тільки підтверджує, що проблема поколінь, генерацій, старшого й молодого, матерів-доньок, традиційного й модерного – давня, а може,

й вічна. Перечитуючи сторінки «Нашого життя» з 1960-х, 1970-х, 1980-х років, звернула увагу, що тема «Як зацікавити молодих до праці у нашій організації?» повторюється з року в рік. Про це свідчать навіть назви конференцій «Українська жінка в двох світах» (1986), «Світогляд української жінки у ХХІ столітті» (2004). Результати ті самі – модерні жінки надто зайняті в професійному й родинному колах і не мають часу на засідання, збори, конвенції... Але я поміти-

нашої організації розвивалося після Другої світової війни. Новітня хвиля збагачує СУА і ми радіємо цьому. Тішимося й тим, що Союз українок Америки об'єднує генерації й імміграції.

– Як особисто Ви прийшли до СУА?

– У 1971-му році, після одруження, ми з чоловіком переїхали до Покипси (штат Нью-Йорк), де не було жодної української громади. Але за 35 миль від нас були Союзівка і церква Святого

– Я дуже горда за надану мені довіру і честь очолювати нашу організацію. З гордістю представляла СУА на окружних з'їздах, різноманітних конгресах, конференціях, в уряді США, при ООН, а також в Україні. І всюди я могла перекоонатися, що СУА користується великою повагою, що результати нашої праці є надзвичайно вагомими, і що вони торкнулися життя багатьох людей. У статті в квітневому числі «Нашого життя» за 1944 рік заступниця голови СУА пише: «...Ми вчимося бути толерантними, годитись з більшістю, себто дійсного демократичного ладу. Виробляємо в себе витривалість, постійність, гартуємо свій характер. Це ці духові прикмети, яких набуваємо через працю в СУА...». Ці слова актуальні й нині.

Можливо, я запропонувала б певні адміністративні зміни, але назагал структура й цілі СУА є прикладом для інших організацій. У нашій організації 18 відділених відділів – я дуже бажала б мати можливість і фінанси їх відвідати. СУА має дуже щедрих спонсорів, яким ми безмежно вдячні, але вони, як і багато інших добродіїв в діаспорі, не повністю розуміють, що кожна організація має й «приземлені»,

Союзниці 125-го відділу СУА (Нью-Йорк) – представниці новітньої хвилі

ла одну важливу закономірність – кожна з них допоможе, якщо є якийсь нагальний проект чи потреба. Так що маємо надію, що настане час і наші доньки-внучки долучаться до нашої праці більш інтенсивно.

– А як сьогодні складається співпраця Союзу українок Америки з новітньою імміграційною хвилею?

– Було надзвичайно приємно під час відкриття Конвенції, коли я запитала делегаток і присутніх «Для кого це є перша конвенція?», приблизно 30-40 учасників встали. З нашого реєстраційного списку знаємо, що майже всі вони з новітньої хвилі. Це для нас великий успіх. Голови кількох наших округ (Нью-Йорк і Нью-Джерсі) і відділів (Нью-Джерсі і Каліфорнія) є з цієї хвилі жінки, які приїхали до США протягом останніх 10-20 років, чим раз більше стають до лав нашої організації. Знаємо з історії, що ця прогресія є «нормальною», бо так, поволі, але постійно членство

Духа. В мене виникла думка захопити жінок околиці, які мали «відчуття» українства, й створити відділ СУА. І це незабаром здійснилося! Я стала головою нового 95-го відділу й провела його працю 10 років. Коли в 1993 році я прибула на першу для мене Конвенцію СУА, яка відбувалася у Нью-Йорку (штат Нью-Джерсі), мої враження були такими емоційними, такими теплими й глибокими, що я стала саме тоді справжньою «союзницею». І вірю – на все життя. Коли під час офіційного відкриття цієї XXIII Конвенції представниці округ, вбрані в чудові вишивки, ввійшли до зали, в мене на очах забриніли сльози. І не лише в мене. Ще більш важливо: поряд зі мною була моя мама! А вона належала до СУА з 1970-го року. Можна сказати, що на цій Конвенції почався мій шлях і моя активна праця в СУА.

– Що персонально Ви змінили б у своїй організації, якби це залежало лише від Вас?

наприклад, адміністративні, потреби – чи це необхідність познайомитися з членками відділу в Тексасі, чи то необхідність обігрівати будинок СУА. Хоча сучасні технології перебрали функцію комунікації, персональні контакти й надалі залишаються вкрай важливими. Ця заувага не є зміною організації, але це зміна розуміння потреб для розвитку діючої, активної організації. Водночас, користуючись нагодою, хотіла б від імені наших союзниць сердечно подякувати всім спонсорам, меценатам, приятелям СУА за їхню постійну підтримку. Численна їхня присутність та представників громадських організацій на урочистому бенкеті ювілейної XXX Конвенції Союзу українок Америки ще раз підкреслила їхні переконання в потребності нашої організації й віру в її майбутнє.

Розмову провела Катерина Кіндрась
Фото прес-служби СУА
Головне фото на першій сторінці Анни Сенік

Самопоміч (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

MORTGAGE SALE!

10 YEAR FIXED - 3.00%

15 YEAR FIXED - 3.00%

20 YEAR FIXED - 3.75%

Сертифікати

до 2.07% АРУ*

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

*Rates are effective June 18, 2014 and are subject to change.

EAST VILLAGE MEAT MARKET J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ЗНАЙОМСТВО

Українка, порядна,
забезпечена, товариська,
гарна господиня, бажає
познайомитися
з чоловіком віком
від 70 років для
дружнього спілкування.

Телефон: (647) 769-1128
(Канада)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Дзеркало

НІЧ НА ІВАНА КУПАЛА

Неначе йду, а ти за мною вслід -
Бігом, бігом, спіткнулася, упала!..
А я й не втямлю, чи палає глід,
Чи ватри на узліссях на Купала...
Нема повернень! І межі – нема!
Є тільки папороті вогник серед ночі.
Грозою розпанахана п'ятьма
Колюччям набивається ув очі.
Вже ліс горить від спалахів суніць.
Жаринами під ноги, мов жар-птиці.
Біжи, біжи! Не крикну – зупинись,
Бо там тебе, як відьму, сплять ніці...
Борис Мозолевський

ДОВКОЛА СВІТУ

— А от відгадайте загадку, — звертається до нас теплим усміхом Леопольд Яценко. — «Усі її шукають, але ніхто ніколи не бачив...» І поки ми метикуємо, тихенько підігрує нашим думкам на сопілці.

— Та то легко! — вигукуємо майже в один голос. — Квітка папороті...

Легко, тому що пошуки саме цієї квітки привели нас того разу до легендарного Леопольда Яценка. Принципового, як криця, невідкупного, як Василь Стус, і непоступливого, як запорозький козак. І, здається, вічного, як і його сопілка. Якби потрібно було намалювати Київ 1990-х в образах, то один з найяскравіших з них був би «літній вусатий чоловік у вишиванці, який грає на сопілці в столичній підземці». Не задля милостині. А між іншим, дорогою на працю, в науково-дослідний інститут.

Той вусатий чоловік із сопілкою — засновник і художній керівник етнографічного хору «Гомін». Науковець-мистецтвознавець, він навіть у найпохмуріші часи ходив Києвом у вишиванці й з неодмінною сопілкою. Бувало, вранці-рано летиш переповненою київською підземкою на роботу, невиспаний, пригнічений, сердитий, і раптом серед цієї сірої безпросвітності пробивається тиха музика, прислухаєшся — а то голос сопілки. І хочеться жити далі. Той, хто ходив українськими стежками, знав, що то голос сопілки Леопольда Яценка, який у 1969 році організував «Гомін», щоб відродити в Києві народні звичаї. Серед них — і святкування Івана Купала... Й «Гомін» навіть у брежнєвсько-андроповські 1970-ті велелюдно справляв це свято на схилах Дніпра, в самому центрі столиці. Як і водив гагілки, колядував, справляв обжинки...

Але у вересні 1971 року «в керівництві хором» знайшли «ідейні помилки», хор ліквідували як націоналістичний, Леопольда Яценка вигнали з обох Спілок композиторів — України й СРСР. Але яким же було наше здивування, коли минулого року, відвідуючи Київ, дізналися, що 85-літній Яценко зі своїм «Гомоном» так само запалює купальські вогні на Дніпрі в гідропарку, як і півстоліття тому.

Українська народна пам'ять, попри всі заборони, чітко зберегла купальську обрядовість і примножила її новими традиціями — християнськими.

Наші предки святкували Івана Купала в час літнього сонцестояння: ввечері, вночі і в самий день Купайла, коли сонце сягало зеніту — найвище піднімалося над землею, дарувало найбільше тепла й світла, виявляло свою найчудодійнішу силу до рослин, тварин і людей.

Древній ритуал — надзвичайно видовищний, магічний. Свято починається ввечері, напередодні свята Івана Купала. Основним стрижнем, довкола якого відбуваються дії, стає купальський вогонь, який символізує сонце-зародок у материнському лоні. Він має горіти цілу ніч — від заходу Сонця-Ярила у лоно Матері-Землі до сходу (народження) Купала. Перед запаленням вогнища четверо чоловіків зі смолоскипами стають квадратом навколо хмизу, що позначає чотири сонця (чотири пори року), й потім всі сходяться й запалюють ватру, що символізує «сонячне сплетіння». В святі Купайла збереглося давнє поклоніння наших пращурів воді й вогню, яких вони вважали всеочищаючими, всеоберігаючими й цілющими силами. Ось чому свято Купайла відбувалося здебільшого «за участі» води та вогню — на честь цих двох стихій.

У надвечір'я дівчата ворожили на судженого — кидали у воду свої вінки, з тим, щоб хлопці їх дістали. Вінок — це символ щастя та одруження. Чий вінок хлопець

Ой, на Івана, ой, на Купала. Народні гуляння в Києві а участю етнографічного ансамблю «Гомін» під керівництвом Леопольда Яценка

ВІДЛУННЯ НЕЗАБУТНІХ ПРЕДКІВ: КУПАЛА, ЛІГО, СОБОТКИ...

Наша довідка: Івана Купала (Купайла) — колоритне язичницьке свято, яке знаменувало вшанування українцями бога Сонця (в давнину Дажбога). Ним закінчується літній сонячний цикл календарних дохристиянських святкувань, що з часом великою мірою трансформувалися в християнські. Свято Івана Купала збігається з днем народження Івана Хрестителя, яке відзначається церквою 7 липня або 24 червня (за старим календарем). Саме тому в окремих місцевостях України побутують назви Іванець, Іванів День, Іван Лопушник. В українській народній творчості купальська обрядовість та пісні, як і гаївки та колядки, належать до первісних поезій та ритуалів на честь життєдателя — Сонця. Аналоги цього народного свята є також у багатьох країнах світу: Білорусі, Польщі, Росії, Литві, Латвії, Естонії, Іспанії, Німеччині, Болівії та ін.

Еневдень у Болгарії

дістане, того дівчина й повинна поцілувати й мусить бути з ним у парі упродовж усього свята. Якщо дівчата примушують хлопців (вогонь) зайти за вінком у свою стихію (воду), то після запалення вогню при заході сонця хлопці

перестрибують через вогонь спочатку самі, показуючи спритність, а потім, як стихне полум'я, — в парі з тими дівчатами, вінки яких вони дістали. Кожен вважає за честь очиститися вогнем, тричі перестрибнувши через багаття. З цьо-

го приводу існує чимало прикмет: якщо парубок найвище стрибнув — буде гарний урожай у його родини, вскочить у полум'я — чекай біди. Коли ж вдало перестрибнуть багаття юнак з дівчиною — вони неодмінно одружаться і прожи-

вуть у злагоді все життя. Тому колись дуже пильнували, щоб стрибати через купальське вогнище не з будь-ким, а лише з коханим (коханою).

Після того, як забави стихали, люди запалювали від вогнища свічки на зарання приготовлених кошиках-віночках та йшли до річки, щоб пустити їх водою — в пам'ять про своїх пращурів. Після цього всі сідали за святкову вечерю, віддаючи шану предкам та молячись за народження літнього сонця — Купала.

З першою зорею дівчата з хлопцями збиралися окремо і йшли до лісу. Дівчата співали пісень і несли гільце — пишаний вершок черешні, вишні, яблуні, клена чи верби. У лісі встановлювали гільце в землю й оздоблювали його польовими та городніми квітами, зокрема, любистком, дикими трояндами, барвінком, обвішували цукерками, бубликами та випеченими у вигляді пташок тістечками, прикрашали різнокольоровими стрічками, а на вершечок — віночок з барвінку. Непомітно в кількох місцях прив'язували кропиву та колючі будяки.

Мета парубків — завоювати гільце, забравши його з рук дівчат, які всіляко те «дерево життя» пильнували. Врешті, гільце спільно ламали й кидали у вогнище. Дівчата розбігалися в усі сторони, хлопці їх ловили і несли до вогню. Там вони ставали у коло навколо вогнища, йшли по сонцю і співали купальських хороводних пісень. Пізньої ночі вогонь розкидали по поляні, затоптуючи його ногами, бо ці рештки купальського вогню вважалися чарівними. Й вірили, що коли відьма чи вовкулака дістануть бодай іскру з нього, то можуть заподіяти людям лихо.

Свято Сан-Хуана в гірському селі Ісиль (Іспанія)

Купальські вогні-сobotки в Угорщині

«Купальські дні» в Білорусі

На святі Ліґо в Латвії

Після цього починалося найцікавіше: найвідважніші йшли до лісу шукати цвіт папороті, йшли, як правило, парами. Бо вірили, що лише в Купальську ніч, опівночі, на папороті, зацвітає чарівна вогняна квітка щастя. А коли розцвітає, чується грім посеред неба. Ліс зашумить, загуде й на папороті з'явиться невимовної краси червона вогняна квітка, пахощі від якої підуть по всьому лісу. Довкола неї відразу ж з'являться добрі духи-душі предків, які також радіють квітці. «Але жінкам ця квітка не трапляється, бо то великий страх її взяти», – пише видатний дослідник українських звичаїв і традицій Олекса Воропай. Хто її зірве, все на світі знатиме, все на світі вмітиме, все на світі могтиме. Але, надаремно ж у народі кажуть, що «всі її шукають, але ніхто ніколи не бачив...»

Купальська ніч духовно єднає людину з природою, возвеличує побут, освячує почуття молодих сердець. Ще вдосвіта люди йдуть вмитися джерелицею і набрати цілющої води у криницях. Наші предки вважали, що в купальську ніч лісові трави набувають особливої сили й чару. І не лише наші.

В Латвії, наприклад, цей день, який припадає на 23 червня, називається Трав'яним, а саме свято – Ліґо. Саме слово «ліґо» означає вигук радості. А Ліґа – це поширене в Латвії жіноче ім'я. Здавна атрибутом Ліґо є сир із кмином (єдиною місцевою пряністю) – його до свята готували господині на хуторах. Господарі ж варили бурштинового кольору пиво. Ще одна асоціація із сонцем – звичайно, вогонь. Якщо відзначати Ліґо за всіма правилами, багатий слід розпалювати під час заходу сонця й підтримувати до самого світанку, щоб зустріти оновлене світло. До речі, Янова ніч – найкоротша в році. У Латвії також було заведено підпалювати діжки з дьогтем, піднявши їх на тичках так високо, щоб бачили в сусідніх хуторах і містечках. Традиційно Ліґо – це селянське свято. Зазвичай, щоб його відзначити, мешканці міст виїждять до рідних, близьких і знайомих на хутори, де запалюють вогнище, перестрибують через нього, п'ють пиво, їдять кминний сир і веселяться. Обов'язковим атрибутом Ліґо, як і у нас на Івана Купала, є пошук квітки папороті та купання «в костюмі Адама та Єви». Такі латвійські народні святкування присвячені поганському богам веселощів Ліґо, який у давньолатиському пантеоні був богом пісень. Тому обов'язковим його атрибутом є ліґовські пісні. А 24 червня – Янів день, приурочений богам родючості Янісові. З трав, польових квітів та листя дуба плетуть вінки, якими прикрашають голови чоловіків на ім'я Яніс та жінок на ім'я Ліґа. Ці вінки вважають оберегами, тому ними завітчують також домівки й автомобілі. Нині традиційні трав'яні букети, які називають яновою травою, можна купити на «зелених базарах», найвселюдніші з яких знаходяться на Домській площі у Ризі. П'яний дух від янової трави, традиційних вінків та стилізованих трав'яних капелюхів, різномовний людський гомін, сир, пиво, житній хліб, глиняні глечики, чудові лляні речі на прилавках торговців із усіх регіонів Латвії – ось таким постає перед туристами Зелений базар у Ризі. І над усією цією феєрією ллються ліґовські пісні.

Сьогодні Ліґо здобуло такого розмаху й шаноби, що його відзначають на державному рівні, а

латвійські вчені виступають з пропозицією внести його до списку Всесвітньої нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО. Етнографи переконують, що подібні свята є у всіх слов'янських народів. Зокрема, болгарі вірили, що в Еневдень (так у Болгарії називається свято Івана Купала), сонце «танцює, крутиться і розмахує шаблями», польські дівчата випікали обрядові сонечка – «slonezeta», виходили з вранішньої зорею в поле й розкладали те печиво на білому обрусі, а чеки в день літнього сонцестояння роблять із соломи опудало, схоже на людську подову, піднімають його на палиці, виносять за село й там топлять у воді або розривають на шматки та розкидають довкола.

Утім, схожа з українською купальська обрядовість була поширена не лише у слов'ян, але і в інших народів Європи й навіть в Індії. Парубки Баварії (Німеччина), наприклад, виготовляють солом'яне опудало «Pfingstl», яке топлять у криниці. В Тюрингії хлопчики обходять селянські двори, збирають солом'яні також перетворюють її на опудало, а потім прив'язують його до колеса, запалюють та пускають з гори. Щодо купальських вогнів, то свого часу вони палали по всій Європі. У великих європейських містах та столицях вогнища розкладалися перед ратушами, а честь запалювати їх належала самому посадові міста.

Та найміцніше і найдовше зберігалися купальські звичаї у слов'янських народів. Так, білоруси в ніч на Івана Купала вбивають у землю великий кіл, обкладають його солом'яною та кистевою і запалюють. Коли вогонь розгориться, господині кидають на вогнище березові гілки й примовляють: «Кабі мой ленг был таке велюсь, какь ета березка!» В Сербії напередодні Іванового дня пастухи запалюють смолоскипи і обходять з ними кошари та корівники, а потім складають ті смолоскипи десь на найближчому пагорбі й залишають їх догоряти в одній спільній купі. Цікаво, що в русинів, білорусів, галицьких поляків та угорських словаків купальські вогнища називали однаково – Сobotки.

Щодо нашого купальського гілля (або вільця), то подібна традиція є і в Індії, де хлопці й дівчата в день літнього сонцестояння несуть у село молоде деревце «корма», ставлять його на головному майдані й оздоблюють шматками барвистої матерії або папером, а потім танцюють і бавляться довкола нього. В Англії ввечері на святого Івана (St. John's Eve) йдуть до лісу, ламають зелене гілля з дерев і завітчують тим клеченням двері своїх осель. Англичці також шукають квітку папороті, точніше не квітку, як у нас, а її насінину, вірячи, що вона здатна перетворити людину на невидимку.

Аналоги купальських свят або легенд чи переказів про них можна зустріти на всій нашій планеті. Японці, наприклад, вірять, що небесний схил обтікає Велика Ріка (Чумацький шлях), на різних берегах якої стоять закохані хлопці й дівчата. Вони прагнуть одне до одного, але тільки раз на рік, 7 липня, коли Велика Ріка міліє, вони можуть перейти її й зустрітися. Цей день японці відзначають як велике свято – свято Зорі.

Кінець червня й початок липня для іспанців – це час боротьби з відьмами. Ніч священних багать, чаклунства й ознаменувань в Іс-

панії настає в ніч з 23 на 24 червня. По всій Іспанії цієї ночі запалюють ватри, господині печуть святковий пиріг «кока» й повсюдно рікою ллється шампанське «кава». Причому з нашою кавою цей напій не має нічого спільного.

Аби побачити щось подібне до нашого свята Івана Купала (в Іспанії його називають святом Сан-Хуана), необхідно їхати в гірське село Ісиль, що в високо в Піренеях. В ніч на Сан-Хуана туди з'їжджається ледь не половина Іспанії та Франції (в звичайні дні в Ісиль мешкає всього 30 постійних жителів).

Чоловіки цієї ночі розпалюють на горі велику ватру, танцюють довкола неї, а потім спускаються в долину до жінок, де гуляють до самого ранку: п'ють, їдять, співають, танцюють, грають і кохаються. Іспанці переконані, що саме в Ісиль і саме в ніч на Сан-Хуана Всевишній дозволяє людям розслабитися й не вважає за гріх чимало з тих вчинків, які в звичайні дні вважаються неприпустимі.

Ще один екзотичний персонаж цієї загадкової ночі – русалки. Вважається, що вони наділені неземною вродою. Існує легенда, що в ніч на Сан-Хуана русалки володіють особливою силою й можуть затягнути на дно річки кого завгодно. Тому найвродливіші іспанки, аби задоволити річних дів, плетуть вінки з польових квітів і так само, як наші дівчата, пускають їх по річці.

У Греції існує такий самий звичай, але русалок там називають сиренами, в Сербії – вілами, в Німеччині – ундінами, а в Ірландії – мерроу, які в найкоротшу ніч року буцять виходять на берег погастися у вигляді маленьких поні й із задоволенням з'їдають сплетені руками дівчат вінки, що прибилися до берега. Вважається, що якщо така «конячка»-мерроу з'їсть вінок дівчини, вона неодмінно вийде цього року заміж.

Надаремно кажуть, що люди, де б вони не жили, схожі одне на одного. Цей факт підтверджують і звичаї, які в нас, в Україні, називають купальськими. Майже всі народи світу, де в той чи інший спосіб відзначають це свято, шукають посеред ночі загадкову квітку, яка ніби-то розквітає тільки раз на рік – у найкоротшу ніч року.

Таку квітку щастя шукають на всій планеті. А той, хто не знаходить її, часто знаходить кохання. Почуття, притаманне всіх народам світу – слов'янам і неслов'янам, язичникам і християнам, сучасникам і їхнім предкам...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

МУНДІАЛЬ-2014

FIFA WORLD CUP
Brasil

Той, хто не пошкодував чималих грошей, аби потрапити на чемпіонат світу з футболу до Бразилії, хто витримав не дуже якісний, м'яко кажучи, бразильський готельний сервіс, не побоювся знаменитих бразильських кишенькових злодюжок, які безустану полюють за гаманцями іноземців, дістав за все це 1000-разову компенсацію у вигляді справжньої футбольної фієсти, яка розігралася на бразильських футбольних полях. Такого накалу пристрастей, такої інтриги давно не було на світових першостях. Здавалося б, до 1/8 фіналу потрапили різні за класом команди, і результати багатьох матчів заздалегідь були відомі. Але ні, кожна гра на цій стадії чемпіонату дарувала уболівальникам справжнє футбольне свято. На бразильських полях розгорялися справжні футбольні баталії, визначити результат яких не могли навіть досвідчені футбольні оракули.

Взяти, наприклад, матч Німеччина-Алжир. Перша – це визнаний гранд світового футболу, яка претендує на Кубок світу, друга – явний аутсайдер, яка, здавалося б, вже на перших хвилинах матчу отримає в свої ворота щонайменше 3-4 голи і буде рада, що зустрічалася з іменитою Bundesteam. Насправді ж, незважаючи на послужні списки обох команд, це була гра рівних за силою і класом суперників. І тільки посмішка фортуни допомогла німцям перемогти. Причому зробили вони це в додатковий час.

Мюллер з лівого флангу прострілював точно на Шюрле, який п'ятою переправив м'яч у ворота. У другій частині овертайму німці двічі помилилися. Спочатку чудовий пас віддали на Слімані, який ледь не вийшов віч-на-віч з Ноєром, але йому не вистачило сил відірватися від захисників. А за хвилину до фінального свистка Джабу таки замкнув точний простріл Фегіла з флангу.

Щоправда, за хвилину до цього Німеччина подвоїла перевагу. Провалом у захисті алжирців скористався Озіл. Часу, аби провести другий гол, в Алжирі просто не залишилося, однак африканці добряче попсували нерви одному з фаворитів турніру. Тренер німців Лев після гри,

ніби виправдовуючись, сказав: «Неможливо щоразу показувати фантастичний футбол».

Щось подібне творилося й під час матчу Аргентина-Швейцарія. Фаворитом цього поєдинку, без сумніву, вважалася збірна Аргентини. Але насправді Швейцарія показала навіть кращий футбол, аніж суперник, і мала дві чудові нагоди забити. Основний час закінчився нульовою нічиєю і суддя призначив овертайм – два тайми по 15 хвилин. І тут збірну Аргентини виручив великий Ліонель Мессі. Команди вже думками були в серії одинадцятиметрових ударів, однак на останніх

програли (1:2), тисячі мексиканських шанувальників своєї збірної зустрічали її на летовищі в Мехіко-ситі як справжніх героїв. Бо вона показала на чемпіонаті в Бразилії футбол найвищого гатунку.

У матчі з голландцями Мексика вела в рахунку майже весь другий тайм (гол забив на самому його початку Сантос), але підопічним Мігуеля Еррери не поталанило в завершальні хвилини. Тренер збірної Голландії Лаї ван Гал випустив на останні 15 хвилин Гунтелара, який і вирішив долю поєдинку. Голландці після пропущеного м'яча

Футбольний балет. Фрагмент матчу Голландія-Мексика

ТЕПЕР ЧВЕРТЬ-І ПІВФІНАЛИ

20-й чемпіонат світу з футболу входить у завершальну стадію

Збірна США, незважаючи на чудову гру, прогнала «червоним дияволам» – збірній Бельгії (1:2)

хвилинах Аргентину традиційно «втягнув» Мессі. Черговий рейд футбольного генія завершився ідеальним пасом на Ді Марію, і той свій шанс не змарнував – 1:0 на користь збірної Аргентини, і вона в чвертьфіналі.

Єдина беззаперечна перемога в 1/8 фіналу була у французів, які в основний час перемогли нігерійців – 2:0. Хоч і цей матч був вкрай напруженим. Нігерія нічим не поступалася французам, і гра була рівною. Щоправда, у вирішальних моментах все-таки далася взнаки різниця в класі. Франція відкрила рахунок за 10 хвилин до фінального свистка. Під час виконання кутового на виході воротар збірної Нігерії Еньсама вибив м'яч точно на голову Погба, який і спрямував його в порожні ворота суперника.

Нігерійці спробували відігратись, однак попереду в них нічого не виходило, та й суперник після забитого м'яча обертів не збавив. У доданий час Грізман змусив капітана Нігерії Йообо зрізати м'яч у свої ворота – 2:0, і Франція також стала учасником чвертьфіналу.

Надовго запам'ятається уболівальникам і суперматч Голландія-Мексика. І хоч мексиканці

понеслися вперед. Особливо запам'яталася кількість кутових у виконанні Роббена. Воротар мексиканців Гільєрмо Очоа стримував «помаранчевих» до 88-ї хвилини. Спочатку він зреагував на удар де Врея буквально з чотирьох метрів, перевівши м'яч у стійку. Потім відбив удар Роббена з гострого кута, а також добивання Гунтелара впритул. Голландці нарощували темп, і захист Мексики почав давати збої. За дві хвилини до закінчення основного часу Роббен вкотре подав з кутового, Гунтелар скинув на лінію штрафної, звідки Снейдер потужним ударом не залишив шансів Очоа. А на 92-й хвилині Ар'єн Роббен випросив пенальті. Дотик від Маркеса був, але і сам Роббен красиво намалював падіння. Гунтелар розвів воротаря та м'яч по різних кутах – 2:1 на користь збірної Голландії.

Пробилася до чвертьфіналу й головна сенсація нинішнього чемпіонату – збірна Коста Ріки. У важкому поєдинку з Грецією підопічний Хорхе Луїса Пінто в серії післяматчевих пенальті змогли переграти свого суперника. При цьому слід додати, що з 66-ї хвилини костариканці грали в меншості через вилучення Дурате.

Також у серії пенальті здобули перемогу в матчі зі збірною Чилі господарі першості – збірна Бразилії. Але після цього матчу, в якому пентакампеони виглядали не дуже переконливо, фахівці вже не так однозначно пророкують їм перемогу в чемпіонаті. Гра бразильців виглядала дуже блідо, і чилійці могли навіть перемогти.

До чвертьфіналу пробилася ще одна південноамериканська команда – збірна Колумбії, яка переконливо обіграла збірну Уругваю – 2:0. У чвертьфіналі їх чекають бразильці, які, віряться, зроблять вистовски з тьмяної гри з чилійцями.

Американці, які називають європейський футбол нудною грою, 1 липня прикіпили до екранів телевізорів. Їхня збірна цього дня зустрічалася з «червоними дияволами» – збірною Бельгії.

Збірна США під проводом уславленого в минулому гравця збірної Німеччини Юргена Клінсмана протримала свої ворота сухими 90 хвилин основного часу, після чого була нокаутувана двома голами за перші 15 хвилин додаткового часу. Спочатку Де Брюїне з лівого флангу прострілював на

Компані, з ударом якого вправся американський воротар Говард, який загалом провів матч блискуче. А за кілька секунд до свистка провалився захист Бельгії, і Вондоловські метрів з шести-семи пробив над воротами.

І тут із заміною вгадав тренер бельгійців Марк Вільмотс. Він випустив Лукаку, який на пару з де Брюїне став героєм матчу. На 93-й хвилині швидкий і свіжий Ромелу промчався правим флангом, віддав на Келіна, якому в один дотик не дали пробити, але він розвернувся, поцілвши під дальню стійку. А через десять хвилин уже Де Брюїне віддав на хід Лукаку, який вдруге пробив Говарда.

Здавалося, що все закінчено. Аж ніяк! Щойно стартувала друга 15-хвилинка, як Бредлі чудовою передачею вивів Гріна на ворота, і молодий нападник американців скоротив рахунок – 1:2. Американці побігли вперед великими силами, змусивши «сісти» бельгійців у власний штрафний майданчик. Джонс після пасу партнера метрів з 11-ти пробив повз дальній кут. А апогеєм став штрафний на 114-й хвилині. Ніхто не очікував розіграшу, і так вийшло, що після серії пасів Демпсі опинився один-на-один перед бельгійським воротарем Куртуа. Але в цьому епізоді Тібо Куртуа врятував свою команду, і американці змушені були пакувати валізи. Хоч виступили вони на 20-му чемпіонаті дуже гідно, і Юрген Клінсман заслужовує на найщирішу подяку за підготовку такої збірної.

Отже, 20-й чемпіонат світу з футболу виходить на фінішну пряму. Попереду найзахоплюючіше й найвидовищніше – чверть- і півфінали. 4 липня зустрічаються збірні Бразилія й Колумбія та Франція й Німеччина, а 5-го – Голландія й Коста Ріки та Аргентини й Бельгії. Не пропустіть цих ігор і гарного всім футбольного свята!

Владислав Браницький,
спортивний оглядач
«Нової газети»
Бразилія

ФЕСТИВАЛІ

ПАРАД ЗІРОК НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

11-13 липня Українська Народна Фондація запрошує на 8-й фестиваль української культури на «Союзівці» - в центр української спадщини під гаслом «Майдан солідарності», який організовується задля підтримки єдності та миру в Україні

У триденному святі музики, співу і танців беруть участь:

РУСЛАНА, переможниця Євробачення-2004 року, одна з десяти найвідважніших жінок світу - лауреатка щорічної премії Департаменту США «Woman of Courage», яка стала на Майдані «голосом народу».

ОЛЕГ СКРИПКА, відомий вокаліст, композитор, лідер гурту «ВВ», режисер-постановник знаменитого етнофестивалю «Країна-мрій».

ВАСИЛЬ ПОПАДЮК разом з гуртом «Papa Duke», які створили власний стиль «World Fusion», комбінуючи «jazz, latino, gypsy» з класичним, скрипаль-віртуоз, «золота скрипка» світу.

Фестиваль української культури на Союзівці, організований під патронатом посольства України в США, відбуватиметься на «вікенді», від п'ятниці, 11-го липня, до неділі, 13-го липня, включно.

У концертній програмі чимало й інших «зірок» естрадно-популярної, фольклорної та класичної музики, які приїдуть з різних куточків нашої планети: Софія Федина - «голос Львівського Майдану», відомі бандуристи Віктор Мішалов з Австралії з Богданом Шуткою з американського Детройту, український хор «Думка» з Нью-Йорку під керівництвом Василя Гречинського, випусника Львівської консерваторії та ін.

Багато хто їде на наш фестиваль, щоб стати свідком, насолодитися й зарядитися енергією унікального неперевершеного гопака. Таке грандіозне дійство, коли сходяться на одній сцені два прекрасні ансамблі - Школа українського народного танцю Роми Прийми Богачевської з Нью-Йорка та ансамбль українського танцю «Русалка» з Вінніпегу (Канада), можна побачити лише на «Союзівці» і лише на липневому фестивалі української культури.

Традиційно фестиваль на «Союзівці» представляє багатий та різноманітний ярмарок мистецьких творів, фольклорних виробів та автентичних сувенірів.

Традиційно в ці дні «Союзівка» частує смачними стравами української національної кухні.

Традиційно й цього року відбуватиметься конкурс швидкісного поїдання вареників під керівництвом Алекса Гутмахера.

А також на гостей фестивалю чекають цілоденний кінофест та фотовиставка, присвячені Євромайдану, показ документальних фільмів про славу американську співачку українського походження Квітку Ціsik та видатну українську оперну співачку Соломію Крушельницьку, забава та багато-багато іншого.

Мета фестивалю - об'єднати українців і неукраїнців США задля підтримки України. Громадські та гуманітарні організації матимуть нагоду ознайомити публіку зі своєю діяльністю, щоб донести широкому загалу більше інформації про тяжку ситуацію в сьогоdnішній Україні.

У п'ятницю, 11 липня, о 8-й годині вечора відбудеться благодійний «Гала-коктейль бенкет» на підтримку поранених в боротьбі за Україну. Цю допомогу буде доставлено через авторитетну організацію - Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК), яка з 1994 року надсилає гуманітарну допомогу українцям по всьому світу.

Вартість квитка на бенкет - \$200 за особу включає коктейль, бенкет, приватне шоу та зустріч з артистами. Ця імпреза відбуватиметься під спонсорством Української Народної Фондації при Українському Народному Союзі та ЗУАДКу.

Детальнішу інформацію можна отримати на інтернет-сторінці: www.soyuzivka.com або електронною поштою: email-una@unamember.com, soyuzivka@aol.com.

З приводу групових поїздок і автобусів з Нью-Йорка прохання звертатися до авторитетної туристичної агенції New Tours (Бруклін) за телефоном: (718) 934-7644.

Українська Народна Фондація і Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) мають шану запросити нас на

Благодійний «Гала» Бенкет під зоряним небом з нагоди Фестивалю на Союзівці — «Майдан Солідарності» Відзначається

Руслана, голос Українського Євромайдану

11-го липня, 2014 р., о год. 8-й веч.

Дохід призначено на Фонд при ЗУАДК-UUARC у підтримку родин загиблих, поранених та зниклих внаслідок агресії проти України

Спеціально запрошені зіркові таланти України: **Руслана, Олег Скрипка, Василь Попадюк**

Квитки - 200 дол. від особи

У вартість квитка входять: Дотация в сумі 120 дол., Прийом-коктейль, Бенкет, Приватний виступ, VIP паркування і вступ на Союзівку на цей вечір

Кількість місць обмежено

Soyuzivka

216 Foordmore Rd., Kerhonkson NY 12446

Допоможімо Україні!

Please R.S.V.P. by July 4, 2014, oksana.trytjak@verizon.net, 1-800-253-9862, Ext 3071

Checks payable to UUARC. Mail to UNF, INC., PO Box 280, Parsippany, NJ 07054.

UUARC (ЗУАДК) зареєстрована благодійна корпорація 501(c)(3), яка від 1944 року надає гуманітарну допомогу українцям по цілому світі-скрізь, де виникне потреба.

ЛАСКАВО ПРОСИМО НА «СОЮЗІВКУ»!

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

